தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு-II

மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவம்

பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது

Under the State Educational Policy (SEP-2024)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU - II

Tamil Poetry Selections

III & IV Semester

B.COM/ BBA / BHM -TAMIL LANGUAGE

(For All Commerce & Management Students)

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு

ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
BENGALURU CITY UNIVERSITY
BE BOUNDLESS

BENGALURU CITY UNIVERSITY

Bengaluru-560001.

TAMIL CHEIYUL THIRATTU - II

A Prescribed Tamil Text book (Poetry Selections) for B.COM/ BBA / BHM Degree Courses (III & IV Semester) For all Commerce and Management Students

Chief Editor: Prof.U.Basavaraju

Member, Board of Studies in Tamil & Malayalam, Bengaluru City University & Professor of Tamil, Maharani Cluster University Bengaluru-560001. (Rtd)

Edited by: Prof.I. Arockia Mary

HoD of Tamil, (Rtd)
St.Joseph' s college (Autonomous) Lalbagh road,
Bengaluru-560027.

Published by:
Bengaluru City University, Bengaluru-560001
© Bengaluru City University.

Pp.
First Print – 2025

பேரா. உ. பசவராசு.
தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

வெளியீடு:
பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக் கழகம்.

FOREWORD

I am happy to present the new edition of the Tamil text book **TAMIL CHEIYUL THIRATTU –**II For the **III** and **IV** semester **B.COM/ BBA / BHM** degree courses of **Bengaluru City University** (BCU) published by Bengaluru City University. I hope this new textbook will be a rewarding experience for both Teachers and students. Board of studies – Tamil, BCU has taken this initiative of selecting, editing and designing this textbook. I thank the Chief Editor, Editor, members of the text book committee and the staff of Bengaluru City University for publishing this book.

Prof. K.R.Jalaja
Vice-Chancellor
Bengaluru City University

Preface

As per the request of the Board of Studies in Tamil, Bengaluru City University is bringing out the Tamil Text Book of Poetry **“Tamil Cheiyul Thirattu-II** for the **III** and **IV** semester **B.COM/ BBA / BHM (For all Commerce and Management Students)** degree courses of Bengaluru City University (BCU)

The Tamil Students of this University will be very much benefited by this Publication.

I thank our University Vice-Chancellor Prof. K.R.Jalaja and Registrar of Bengaluru City University for their Consistent support for this publication.

I thank the Members of Board of Studies for their efforts in the preparation of this textbook.

Prof/Dr.Jyothi Venkatesh
Chairperson
Board of Studies in Tamil
& Malayalam,
Bengaluru City University.

Members of the Board of Studies in Tamil

1. Prof. U. Basavaraju Chief Editor

Member, Board of Studies in
Tamil and Malayalam,
Bengaluru City University and
HoD of Tamil, (Rtd)
Maharani Cluster University,
Bengaluru-560001.

2. Prof. I. Arockia Mary Editor

HoD of Tamil,(Rtd)
St. Joseph’s University,
Lalbagh Road, Bengaluru-560027

முன்னுரை

கர்நாடக மாநிலத் தலைநகராம் பெங்களூருவில் அமைந்து கலை ,அறிவியல் , வணிகம், நிர்வாகவியல் ,கணினி மற்றும் பல்வேறு துறைக் கல்வியை வழங்கி வரும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழகத்தின் செயல்திறன் பல்வேறு வகைகளில் வளர்ந்து வருகிறது.

மாணவர்களின் நலன் கருதி அவர்களின் வளர்ச்சியை உள்வாங்கிக் காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு இப்பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. -அது தமிழ்ச் செய்யுள் **திரட்டு -II** ஆக வெளிவந்துள்ளது. இது **B.COM/ BBA / BHM** பட்ட வகுப்பிற்குரிய **மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவ** மாணாக்கர்களுக்கு உரியது .

கர்நாடகத்தில் தமிழ் பயிலும், பயில வரும் அண்டை மாநில மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழக பாட நூல் குழுவினரால் இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் உருவாகப் பல வகைகளிலும் உதவிய பாடநூல் குழுவினருக்கும், **புலவர். கார்த்தியாயினி** அம்மையார் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இந்நூலைப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரா. உ. பசவராசு.
தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்
தமிழ்ப் பாடநூற்குழு
பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழகம்.

பொருளடக்கம்

மூன்றாம் பருவம் (BCU) (For All Commerce & Management Students)	நான்காம் பருவம் (BCU) (For All Commerce & Management Students)
அலகு- I - செய்யுள் கலிங்கத்துப்பரணி – களம் பாடியது. அலகு - II – செய்யுள் முக்கூடற் பள்ளு அலகு- III- செய்யுள் திருவரங்கக் கலம்பகம் அலகு-IV - இலக்கணம் பொருள் இலக்கணம் அலகு- V - சிறுகதைகள் பத்து மாணவர்களின் கவனத்திற்கு பாடத்திட்டத்தில் (SYLLABUS) குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய- **சிறுகதைகள் பத்து** என்னும் நூலைத் தனியாக வாங்கிப் படிக்கவும்.	அலகு - I - செய்யுள் பாரதியார் கவிதைகள். அலகு-II – செய்யுள் பாண்டியன் பரிசு அலகு- III- செய்யுள் கவிமணி கவிதைகள் அலகு -IV - இலக்கணம் 1.யாப்பு 2.அணி இலக்கணம் அலகு- V – கீதாரி (NOVEL) மாணவர்களின் கவனத்திற்கு பாடத்திட்டத்தில் (SYLLABUS) குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய- **கீதாரி** என்னும் நூலைத் தனியாக வாங்கிப் படிக்கவும்.

மூன்றாம் பருவம்

கலிங்கத்துப்பரணி – ஜெயங்கொண்டார்

களம் பாடியது

கலிங்கத்துப்பரணி என்ற நூல் பரணி வகையைச் சார்ந்த சிற்றிலக்கியம் ஆகும். இந்நூல் முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் கலிங்கப் போர் வெற்றி குறித்துப் பாடப்பட்ட நூல் ஆகும். குலோத்துங்கனைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டது. அனந்தவர்மன் என்னும் வட கலிங்க மன்னன் திறை கொடாமலிருந்த பிழையின் காரணமாக முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் படைத்தலைவனும் அமைச்சனுமாயிருந்த கருணாகரத் தொண்டைமான் கி.பி. 1112 ஆம் ஆண்டில் போரில் வென்ற செய்தியே நூற்பொருள். இது ஜெயங்கொண்டார் என்னும் புலவரால் இயற்றப்பட்டது. இவர் தீபங்குடியைச் சேர்ந்தவர் ஆவார்.

பரணி நூல்களுக்குத் தோற்றவர் பெயரிலேயே தலைப்பு தரும் வழக்கிற்கு ஏற்ப தோல்வியடைந்த கலிங்கத்தின் பெயரை வைத்து, இந்த நூல் "கலிங்கத்துப் பரணி" என அழைக்கப்படுவதாயிற்று. தமிழில் முதன் முதலில் எழுந்த பரணி நூல் கலிங்கத்துப் பரணியே ஆகும். இதுவே பிற்காலப் பரணி நூல்களுக்கு வழிகாட்டியாய் அமைந்த நூலாகும். இது கலித் தாழிசையாற் பாடப்பெற்றது. 599 தாழிசைகளை உடையது. காலம் (1078- 1118-குலோத்துங்க சோழன் காலம்) பதினோராம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி. சமகாலப் புலவரான ஒட்டக்கூத்தர் இந்நூலைத் தென்தமிழ்த் தெய்வப்பரணி எனப் புகழ்ந்துள்ளார்.

பரணி என்பது போரில் ஆயிரம் யானைகளை வென்ற வீரனைப் பாடும் சிற்றிலக்கிய வகை ஆகும். போரிலிருந்து மீண்ட தலைமகன்பால் புலவியுற்ற தலைமகளது ஊடலைத் தீர்க்க புலவர்கள் வாயிலாவதும், புலவியாற்றிய பின்னர், தலைவன் சென்ற காட்டின் கொடுமையையும் தலைவனின் வீரத்தையும், அக்காட்டிலுள்ள பேய்கள் காளிக்குச் சொல்லுவதையும், காளி பேய்களுக்கு உரைப்பதையும் எடுத்துச் சொல்லும் வடிவுடன் பரணி நூலானது அமையும்.

கவிகள் என்போர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் கவிகளைச் சொல்பவர்கள் ஆவார்கள். அத்தகையவருகளுள் ஜெயங்கொண்டார் மிகவும் குறிப்பிடத்தகுந்தவர். இவர் முதற்குலோத்துங்க சோழனுடைய அவைக்களப் புலவராகத் திகழ்ந்தவர். குலோத்துங்க சோழனுடைய புகழையும் அவனது தலைமைப் படைத்தலைவனான கருணாகரத்தொண்டைமானின் சிறப்பையும் கலிங்கத்துப் பரணி என்னும் நூலைப் பாடி நிலை நிறுத்தியவர்.

இவருடைய ஊர், இயற்பெயர், பிறப்பு, வளர்ப்பு இதுவரைத் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. தீபங்குடிப்பத்து என்னும் நூலில் உள்ள மூன்றாவது

பாடலாலும், தமிழ் நாவலர் சரிதையின் 117ஆவது பாடலாலும் இவருடைய ஊர் தீபங்குடி என அறியமுடிகிறது. இவருடைய காலம் 11ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியாகவோ 12ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகவோ இருக்கலாம். இவரை பிற்கால புலவரான பலபட்டடைச்சொக்கநாதர், 'பரணிக்கோர் செயங்கொண்டார்' என சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்.

களம் பாடியது

போர்க்களச் சிறப்பு

தேவாசுரம் ராமாயணம்
 மா பாரதம் உள வென்று
ஓவா உரை ஓயும்படி
 உளது அப் பொரு களமே. 1

காலக் களம் அது கண்டருள்
 இறைவீ !கடிது எனவே
ஆலக் களம் உடையான் மகிழ்
 அமுது அக்க ளம் அணுகி 2

என்னேயொரு செருவெங்களம்
 எனவே அதிசயம் உற்று
அந்நேரிழை யலகைக்க ணம்
 அவை கண்டிட மொழியும். 3

யானை குதிரைகளின் நிலை

உடலின்மேற் பலகாயஞ் சொரிந்து பின்கால்
 உடன்பதைப்ப வுதிரத்தே யொழுகும் யானை
கடலின்மேற் கலந்தொடரப் பின்னே செல்லுங்
 கலம்போன்று தோன்றுவன காண்மின் காண்மின்! 4

நெடுங்குதிரை மிசைக்கலணை சரியப் பாய்ந்து
 நிணச்சேற்றிற் கால்குளிப்ப நிரையே நின்று
படுங்குருதிக் கடும்புனலை யடைக்கப் பாய்ந்த
 பலகுதிரைத் தறிபோன்ற பரிசு காண்மின். 5

சாய்ந்துவிழுங் கடகளிற்றி னுடனே சாய்ந்து
 தடங்குருதி மிசைப்படியுங் கொடிகள் தங்கள்
காந்தருடன் கனல் அமளி யதன்மேல் வைகுங்
 கற்புடை மாதரை யொத்தல் காண்மின் காண்மின். 6

வீரர்களின் நிலை

விருந்தினரும் வறியவரும் நெருங்கி யுண்ண
மென்மேலு முகம்மலரு மேலோர் போலப்
பருந்தினமுங் கழுகினமுந் தாமே யுண்ணப்
பதுமமுகம் மலர்ந்தாரைப் பார்மின்! பார்மின்! 7

சாமளவும் பிறர்க்கு உதவா தவரை நச்சிச்
சாருநர்போல் வீரருடல் தரிக்கு மாவி
போமளவு மவரருகே யிருந்து விட்டுப்
போகாத நரிக்குலத்தின் புணர்ச்சி காண்மின்! 8

வெயில் தாரைவேல் சூழவுந் தைக்க
மண்மேல் விழாவீரர் வேழம்பர் தம்
கயிற்றாலி ழுப்புண்டு சாயாது நிற்குங்
கழா யொத்தல் காண்மின்களோ! 9

மனைவியர் நிலை

தங்கணவருடன் தாமும் போக வென்றே
சாதகரைக் கேட்பாரே தடவிப் பார்ப்பார்
எங்கணவர் கிடந்த விடம் எங்கே யென்று என்று
இடாகினியைக் கேட்பாரைக் காண்மின் காண்மின்! 10

வாய்மடித்துக் கிடந்ததலை மகனை நோக்கி,
மணி அதரத்து ஏதேனும் வடுஉண்டாயோ?
நீ மடித்துக் கிடந்ததெனப் புலவி கூர்ந்து,
நின்றாவி சோர்வாளைக் காண்மின் காண்மின்! 11

தரைமகள்தன் கொழுநன்றன் உடலந் தன்னைத்
தாங்காமல் தன்னுடலால் தாங்கி விண்ணாட்டு
அரமகளிர் அவ்வுயிரைப் புணரா முன்னம்
ஆவிஒக்க விடுவாளைக் காண்மின் காண்மின்! 12

பொருதடக்கை வாளெங்கே? மணிமார் பெங்கே?
போர் முகத்தில் எவர்வரினும் புறங்கொடாத
பருவயிரத் தோளெங்கே, யெங்கே ? யென்று
பயிரவியைக் கேட்பாளைக் காண்மின், காண்மின் 13

குருதிக் காட்சி

ஆடல் துரங்கம்பி டித்துஆளை ஆளோடு
அடித்துப் புடைத்து அவ்விரும் புண்ணின் நீர்

ஓடித்தெ றிக்கக் கருங்கொண்டல் செங்கொண்டல்
ஒக்கின்ற இவ்வாறு காண்மின்களோ! 14

அவரிபஞ் சொரிமதங் கழியெனப் புகமடுத்
தவர்பரித் திரையலைத் தமர்செய்கா லிங்கர்தங்
கவரிவெண் ணுரைநிரைத் தவருடற் குருதியிற்
கடல்பரந் தோடுமா காண்மினோ காண்மினோ! 15

பறவைகளின் காட்சி

நெருங்கு ஆக வச் செங்களத்தே
தயங்கும் நிணப்போர்வை மூடிக் கொளக்
கருங்காகம் வெண்காக மாய் நின்றவா
முன்பு காணாத காண்மின்களோ! 16

இருப்புக் கவந்தத்தின் மீது ஏறலும்
சூரர் எஃகம் புதைக்க இறகைப்
பரப்பிச் சுழன்று இங்கொர் பாறு ஆட
ஈதோர் பருந்து ஆடல் காண்மின்களோ. 17

வாயகல் அம்பரத்தமொடு நிணங்கொண் டோட
மற்றதனை வள்ளுகிரின் பருந்து கோணல்
வாயகல் அம்பரத்தினிடைக் கௌவி வல்வாய்
வகிர்ப்பட்டு நிலம்பட்ட வண்ணங் காண்மின். 18

வானத்துக் காட்சி

எதிர்கொளும் சுரர் விமானங்களில் சுரர்களாய்
ஏறு மானவர்கள்தாம் எண்ணுதற் கருமையிற்
கதிர்விசும்பு அதனிலே இதனிலும் பெரியதோர்
காளையம் விளையுமா காண்மினோ காண்மினோ! 19

விண்ணின் மொய்த்து எழுவிமானங்களில் சுரர்களாய்
மீதுபோம் உயிர்களே யன்றியே யின்றுதம்
கண்ணிமைப்பு ஒழியவே முகமலர்ந்து உடல்களும்
கடவுளோர் போலுமா காண்மினோ! காண்மினோ! 20

போர்க்களம் தாமரைக் குளத்தை ஒத்திருத்தல்

மிடையுற்ற தேர்மொட்டு மொட்டொக்க
வெஞ்சோரி நீரொக்க வீழ்தொங்கல்பா
சடையொக்க வடுசெங்க ளம்பங்கயப்
பொய்கை யாமாறு காண்மின்களோ. 21

படைத்தலைவர் கடனாற்றல்

வருஞ்சேனை தஞ்சேனை மேல்வந்து
உறாமேவில் வாள்வீரர் வாணாளுகக்
கருஞ்சேவ கஞ்செய்து செஞ்சோற றச்
செய்த கைம்மாறு காண்மின்களோ. 22

எழுந்தாடும் வீரர் தலை

யானைப்ப டைச்சூரர் நேரான
போழ்தற்றெ ழுந்தாடு கின்றார்தலை
மானச்ச யப்பாவை விட்டாடும்
அம்மானை வட்டொத்தல் காண்மின்களோ. 23

யானைகள் மலைகளை ஒத்தல்

புவிபுரந் தருள்செயுஞ் சயதர னொருமுறைப்
புணரிமே லணைபடப் பொருவில்விற் குனிதலிற்
கவிகுலங் கடலிடைச் சொரிபெருங் கிரியெனக்
கரிகளின் பிணமிதிற் காண்மினோ காண்மினோ. 24

வீரர் வியத்தல்

உற்றவா யம்புதம் பரிசையுங் கருவியும்
உருவிமார் பகலமு முருவிவீழ் செருநர்விற்
கற்றவா வொருவன்விற் கற்றவா வென்றுதங்
கைம்மறித் தவரையுங் காண்மினோ காண்மினோ.25

வெட்டுண்ட யானைத்தலைகள் சம்மட்டியை ஒத்தல்

பிறைப்பெ ரும்பணை வேழ முன்னொடு
பின்று ணிந்துத ரைப்படுங்
குறைத்த லைத்துணி கொல்ல
னெஃகெறி கூட மொத்தமை காண்மினோ. 26

வேல் பறித்து சாயும் வீரர்

வாயி னிற்புகு வேல்கள் பற்றுவ
லக்கை யோடுநி லத்திடைச்
சாயு மற்றவர் காள மூதிகள்
தம்மை யொத்தமை காண்மினோ. 27

வீரர் படகோட்டிகளை ஒத்தல்

படவூன்று நெடுங்குந்த மார்பி னின்று
பறித்ததனை நிலத்தூன்றித் தேர்மே னிற்பார்

படவூன்றி விடுந்தொழிலோ ரென்ன முன்னம்
பசுங்குருதி தோன்றுமால் காண்மின் காண்மின். 28

பிணந்தின்ற பூதம் வரும் தோற்றம்

சாதுரங்கத் தலைவனைப்போர்க் களத்தில் வந்த
தழைவயிற்றுப் பூதந்தா னருந்தி மிக்க
சாதுரங்கந் தலைசுமந்து கமஞ்சூற் கொண்டு
தனிப்படுங்கா ரெனவருமத் தன்மை காண்மின். 29

விழுப்புண்பட்ட யானை வீரர்

முதுகுவடிப் படியிருக்கு மென்ன நிற்கு
முனைக்களிற்றோர் செருக்களத்து முந்து தங்கண்
முதுகுவடுப் படுமென்ற வடுவை யஞ்சி
முன்னம்வடுப் பட்டாரை யின்னங் காண்மின். 30

முக்கூடற் பள்ளு

தமிழ்நாட்டில் வளமான ஒரு பகுதி திருநெல்வேலி மாவட்டம். திருநெல்வேலியை 'நெல்லை' என்றும் கூறுவர். இதோ தாமிரபரணி ஆற்றைக் காணுங்கள். திருநெல்வேலிக்கு வடகிழக்கே சித்திரா நதி, கோதண்டராம நதி ஆகிய இரு நதிகளும் தாமிரபரணி ஆற்றில் கலக்கும் இடம் முக்கூடல் என்று அழைக்கப்பட்டது. இவ்வூரில் எழுந்து அருளி இருக்கும் அழகர் என்னும் தெய்வத்தின் மீது பாடப்பட்டதே முக்கூடற் பள்ளு ஆகும்.

இதுவரை பள்ளு இலக்கியம் பற்றிய பொதுவான செய்திகளைப் பார்த்தோம். இனி முக்கூடற் பள்ளு பற்றிச் சிறப்பு நிலையில் செய்திகளை அறிய இருக்கிறோம்.

பெயர்க் காரணம்

முக்கூடற் பள்ளு என்பது இடத்தால் பெற்ற பெயர் ஆகும். முக்கூடல் இன்று சீவலப்பேரி எனக் குறிக்கப்படுகிறது. பாண்டியன் மாறவர்மன் ஸ்ரீவல்லபன் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் தன் பெயரில் ஓர் ஏரி கட்டினான். அது ஸ்ரீவல்லபன் ஏரி எனப்பெயர் பெற்றது. இதனால் இவ்வூர் சீவலப்பேரி என வழங்கப்படுகிறது. இங்கு மூவேந்தர் கல்வெட்டுக்களுடன் கூடிய தொன்மையான திருமால் கோயில் உள்ளது. இங்குக் கோயில் கொண்டிருக்கும் திருமாலை 'அழகர்' என்றும் 'செண்டு அலங்காரர்' என்றும் முக்கூடற் பள்ளு புகழ்ந்து போற்றுகின்றது.

காலம்

இந்நூலின் காலம் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு எனலாம். காவை வடமலைப் பிள்ளையன், ஆறை அழகப்ப முதலியார், திருமலைக் கொழுந்துப் பிள்ளையன் ஆகிய செல்வர்கள் முக்கூடற் பள்ளில் பாராட்டப்பட்டுள்ளனர். இவர்களின் காலம் கி.பி. 1676 முதல் கி.பி. 1682 வரை ஆகும். எனவே முக்கூடற் பள்ளுவின் காலத்தை 17-ஆம் நூற்றாண்டு என்று கணக்கிடலாம்.

ஆசிரியர்

இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயரை அறிய முடியவில்லை. புலவர் பெயரை அறிய முடியாவிட்டாலும் அப்புலவர் இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் ஆகிய முத்தமிழையும் நன்கறிந்த கவிஞர் என்பதைப் பாடல்கள் புலப்படுத்தி உள்ளன.

நூலின் தன்மை

பாத்திரங்கள் நாடகத் தன்மையுடன் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும் உரையாடல் வழியே கதை நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இந்நூல் இயல்,

இசை, நாடகம் கலந்த முத்தமிழ் நூல் என்று கூறுவது மிகையாகாது. சிறந்த சந்த நயமும் நாட்டுப்புறவியல் கூறுகளும் வளமான கற்பனைகளும், உவமைகளும் நிறைந்து முக்கூடற் பள்ளு விளங்குகிறது. நண்பர்களே! இந்நூலின் சிறப்புகள் பற்றி இனி அறிய இருக்கிறீர்கள்.

பள்ளியர் வரவு.

01.காவலராந் தேவரைமுன் கைதொழுது பின்னருமென்
ஆவலினா லேயழகர் ஆசூர் வளநாடு
சீவலநன் னாடுமிசை தேர்ந்துரைக்கப் பண்ணைதனில்
ஏவலுறும் பள்ளியர்வந் தெய்தியது சொல்வேனே.

முக்கூடற் பள்ளி

02.நெற்றியி லிடும் மஞ்சணைப் பொட்டும்
மற்றொரு திருநாமப் பொட்டும்
நெகிழ்ந்த கருங் கொண்டையும் ரெண்டாய்
வகிர்ந்த வகுப்பும்
பற்றிய கரும்பொற் காப்பும் கையில்
வெற்றிலையும் வாயில் ஒதுக்கிய
பாக்கும்ஒரு சுருளுக் கொருக்கால்
நீக்கும் இதழும்
வெற்றிவிழிக் கெதிர் கொண் டிருகோ
டுற்ற கருப் பின்னு மெதிர்ந்தால்

விரிந் திடுமென் றெண்ணிச் சற்றே
சரிந்த தனமும்
சிற்றிடையும் செம்பொ னிடைக்கிடை
பெற்றிடும் பட்டாங்கு மிலங்கத்
திரு முக்கூடல் வாய்த்த பள்ளி
தோன்றினாளே.

மருதூர்ப் பள்ளி

03.செஞ்சரணப் படமிடுங் கொச்சியின்
மஞ்சளும்பூம் பச்சையும் மணக்கச்
சிறியநுதற் பிறை வெண்ணீற்றுக்
குறி யொளி வீசப்
பஞ்சலைமீன் கெண்டைகள் எனவே
அஞ்சனந்தோய் கண்கள் இரண்டும்
பக்கக் கொண்டையினும் குழையினுந்
தைக்கக் குதிக்க
நெஞ்சுகவர் கனதன மாமதக்
குஞ்சரவிணைக் கோடுகள் அசைய
நீலவடக் கல்லுடன் கோவைத்
தாலியும் இலங்க
வஞ்சிமருங்கி லணிதரும் பட்டும்
பஞ்சவணத் தழகுந் துலங்க
மருதூர்க்கு வாய்த்த பள்ளி
தோன்றி னாளே.

பள்ளன் வரவு

04.கறுக்குங் கடாய் மருப்பின்
முறுக்கு மீசையும்—சித்ரக்
கத்தரிகை யிட்ட வண்ணக்
கன்னப் பரிசும்
குறுக்கில் வழுதடி சேர்த்
திருக்குங் கச்சையும்--செம்பொற்
கோலப் புள்ளி யுருமாலும்
நீலக் கொண்டையும்
சறுக்குந் தொறுங் குதிப்பும்
சுறுக்குந் தலை—யசைப்பும்
தடிசுற்றி ஏப்ப மிட்டே
அடிவைப் பதும்
மறுக்கும் மதுவெறிகொண்

டுறுக்குஞ் சிரிப்புந் தோன்ற
வடிவழகக் குடும்பன்வந்து
தோன்றினானே.

பள்ளன் தன் பெருமை கூறல்

05.ஒருபோ தழகர்தாளைக்
கருதார் மனத்தைவன்பால்
உழப்பார்க்குந் தரிசென்று
கொழுப்பாய்ச்சுவேன்
சுருதிஎண் ணெழுத்துண்மைப்
பெரியநம் பியைக்கேளாத்
துட்டர்செவி புற்றெனவே
கொட்டால் வெட்டுவேன்
பெருமாள் பதிநூற்றெட்டும்
மருவி வலம்செய்யார் தம்
பேய்க்காலை வடம்பூட்டிஏர்க்கால் சேர்ப்பேன்
திருவாய் மொழிகல்லாரை
இருகால்மா டுகளாக்கித்
தீத்தீயென் றுழக்கொலால்
சாத்துவே னாண்டே.

பள்ளியர் குடித்தரங் கூறுதல்

06.மள்ளர் குலத்தில் வரினும்இரு பள்ளியர்க்கோர்
பள்ளக் கனவன்எனின் பாவனைவே றாகாதோ
கள்ளப்புள் வாய்கிழித்த காரழகர் முக்கூடல்
கொள்ளத் தமுது குடித்தரங்கள் கூறினரே.

மூத்த பள்ளி

07.உத்தர பாக மான
சித்திர நதிக்குத் தென்பால்
ஓடும் பொருநையுடன்
கூடும் போதே
அத்தனை காலமுந் தொட்டு
இத்தனை காலமுங் கண்டு
அடியடி வாழையாய்நான்
குடியில் வந்தேன்பத்திலே
பதினொன் றாகவைத்தா னில்லைக் குடும்பன்
பண்டே சரடுகட்டிக்
கொண்டான் என்னை

முத்தமிழ் நாட் டழகர்
கொத்தடி யானுக் கான
முக்கூடல் மூத்தபள்ளி
நானே யாண்டே.

இளைய பள்ளி

08.செஞ்சிக்குங் கூடலுக்குந்
தஞ்சைக்கும் ஆணை செல்லும்
செங்கோல் வடமலேந்த்ரன்
எங்கள் ஊரே
நெஞ்சிற் குறித்த குளம்
அஞ்சுக்குஞ் சக்கரக் *கால்
நிலையிட்ட நாளிற்பண்ணைத்
தலையிட் டேன்நான்
கஞ்சிக்குந் தன்னிலே தான்
கெஞ்சிப் புகுந் தவளல்ல
கண்டாசைப் பட்டேகொள்ளும்
பெண்டா னவள்
மஞ்சிற் கறுப் பழகர்
தஞ்சைப்பள் ளனுக் கேற்ற
மருதூர் இளையபள்ளி
நானே யாண்டே.

பள்ளன் குடித்தரங் கூறுதல்

09.சுக்கிரத் தேவர் தாயைச்
சக்கரத் தாழ்வார் கொன்ற
துட்டப் பிரமகத்தி
விட்டுப் போகத்
தெக்கண விட்டுணு வான
முக்கூட லுற் றழகர்
திருவடி வைக்குமன்றே
வரும் அடியேன்
பக்கமே தூரப் போயும்
தக்கசோ றென்வெள் ளாண்மை
பள்ளாபள் ளாஎன்பார்
மெய்கொள் ளாதவர்
மைக்கடல் முத்துக் கீடாய்
மிக்கநெல் முத்துண் டாக்கும்
வடிவழ கக்குடும்பன் நானே யாண்டே.

நாட்டு வளம் - மூத்த பள்ளி

10.கறைபட் டுள்ளது வெண்கலைத் திங்கள்
கடம்பட் டுள்ளது கம்பத்து வேழம்
சிறைபட் டுள்ளது விண்ணெழும் புள்ளு
திரிபட் டுள்ளது நெய்படுந் தீபம்
குறைபட் டுள்ளது கம்மியர் அம்மி
குழைபட் டுள்ளது வல்லியங் கொம்பு
மறைபட் டுள்ளது அரும்பொருட் செய்யுள்
வளமை ஆசூர் வடகரை நாடே.

இளைய பள்ளி

11.காயக் கண்டது சூரிய காந்தி
கலங்கக் கண்டது வெண்தயிர்க் கண்டம்
மாயக் கண்டது நாழிகை வாரம்
மறுகக் கண்டது வான்சுழி வெள்ளம்
சாயக் கண்டது காய்குலைச் செந்நெல்
தனிப்பக் கண்டது தாபதர் உள்ளம்
தேயக் கண்டது உரைத்திடுஞ் சந்தனம்
சீவல மங்கைத் தென்கரை நாடே.

நகர் வளம் - மூத்த பள்ளி

12.சோதி மாமணி வீதி நெருக்கும்
சுரும்பு பாடி இரும்பும் உருக்கும்
சாதி நால்வளம் நீதி பெருக்கும்
தடத்து வாளை குடத்தை நெருக்கும்
போதில் மேய்ந்திள மேதி செருக்கும்
புனமெல் லாந்தண் மலர்விண் டிருக்கும்
ஆதி நாதர் அனாதி யொருத்தர்
அழகர் முக்கூடல் ஊரெங்கள் ஊரே.

இளைய பள்ளி

13.தத்தும் பாய்புனல் முத்தம் அடைக்கும்
சாலைவாய்க் கன்னல் ஆலை யுடைக்கும்
கத்தும் பேரிகைச் சத்தம் புடைக்கும்
கலிப்பு வேலை ஒலிப்பைத் துடைக்கும்
நித்தம் சாறயர் சித்ரம் படைக்கும்
நிதியெல் லாந்தன் பதியிற் கிடைக்கும்
மத்தஞ் சூடும் மதோன்மத்த ரான

மருதீசர் மருதூர் எங்கள் ஊரே.

குறிஞ்சி

14.வானக் குருசில் வள்ளலாய்-வரைக்
கோனைப் பரிசு கொள்ளலாய்
வழங்கு மாறும் புறப்பட்டே-புனல்
முழங்கு மாறுந் திறப்பட்டே
தானக் களிறு படிந்திடக்-கொலை
ஏனக் களிறு மடிந்திடத்
தழையின் ஆரம் உந்தியும்-பசுங்
கழையின் ஆரம் சிந்தியும்
கானக் குளவி அலையவே-மது
பானக் குளவி கலையவே
காட்டுச் சாதி வேரிற்போய்க்-குற
மோட்டுச் சாதி ஊரிற்போய்ச்
சேனைப் புரவி அழகனார்-மரு
கோனைப் பரவி அழகுபூந்
தினையை வனத்தில் உதிர்த்துப்-பாலை
யனைய வனத்தை எதிர்ந்ததே.
தானக் களிறு படிந்திடக்-கொலை
ஏனக் களிறு மடிந்திடத்
தழையின் ஆரம் உந்தியும்-பசுங்
கழையின் ஆரம் சிந்தியும்
கானக் குளவி அலையவே-மது
பானக் குளவி கலையவே
காட்டுச் சாதி வேரிற்போய்க்-குற
மோட்டுச் சாதி ஊரிற்போய்ச்
சேனைப் புரவி அழகனார்-மரு
கோனைப் பரவி அழகுபூந்
தினையை வனத்தில் உதிர்த்துப்-பாலை
யனைய வனத்தை எதிர்ந்ததே.
பிதிருங் காளை விழியுடன்-குடல்
அதிருங் காளை மொழியுடன்
பெரு மறத்திய ரல்லவே-எனுங்
கரும றத்தியர் செல்லவே
கதிருங் காலும் போலவே-சென்
றுதிரங் காலுஞ் சூலவேற்
கன்னி முலையிற் சுரந்தபால்-என
முன்னி முலையிற் பரந்ததே.

முல்லை.

15.முல்லைக் கோடி யடுக்கையின்-மலி
கொல்லைக் கோடி கடுக்கையின்
முட்டித் தோன்றி மவ்வலை-மது
கொட்டித் தோன்றி வெவ்வலை
இல்லைச் சாடி எண்ணெயும்-அயல்
எல்லைச் சாடி வெண்ணெயும்
எள்ளும் அவரை துவரையும்-உறை
கொள்ளும் அவரை எவரையும்
தொல்லைப் பாடு பண்ணியும்-துறு
கல்லைப் பாடு நண்ணியும்
தொடுத்துப் பூவை நெற்றியைத்-தொட
மடுத்துப் பூவை எற்றியே
குல்லைத் தானந் தேக்கி-மாலுக்
கெல்லைத் தான மாக்கிமால்
கொள்ளுங் கயத்தை நிகர்த்து-மருதந்
துள்ளுங் கயத்தில் பாய்ந்ததே.

மருதம்

16.பாயும் மருதஞ் செழிக்கவே-பணை
தோயும் மருதந் தளிர்க்கவே
பகட்டுக் கமலை வட்டத்தில்-புனல்
தகட்டுக் கமலக் குட்டத்தில்
போயும் எருமை பதறவே-உர
மீயும் எருமை சிதறவே
புழுதிச் சாலை நனைத்துமே-குளிர்
கொழுதிச் சாலை யனைத்துமே
சாயும் உரலுங் கரும்புந்தான்-அதில்
பாயும் முரலுஞ் சுரும்புந்தான்
சரிய முதலை முடுக்கியும்-வாழைப்
பெரியமுதலை அடுக்கியும்
காயுந் தவள வாரணம்-எதிர்
ஆயுந் தவள வாரணம்
கழனிக் குடிலைத் தொகுத்து-நெய்தலந்
துழனிக் குடிலிற் புகுந்ததே.

நெய்தல்

17.புகுந்த நெய்தலை மயக்கியே-மலர்
மிகுந்த நெய்தலைக் கயக்கியே

புடையிற் புளினஞ் சரியவே-அதன்
இடையிற் புளினம் இரியவே
பகுந்து நுழையப் பட்டினம்-திரை
முகந்து நுழையப் பட்டினம்
படைத்தி டாமை நிகழவே-நிலை
கிடைத்தி டாமை யிகலவே
உகுந்த தண்டலை நீக்கியே-புனல்
வகுந்து தண்டலை தாக்கியே
உப்பளத் தாரை யோட்டியும்-புனல்
அபளத்தாரை யீட்டியும்
தகுந்த டங்கடல் இறைவனைத்-தொழ
மகிழ்ந்தி டுங்கடன் முறையினிற்
சார்ந்து சுறவு நேர்ந்து-குறுக
வார்ந்து வெள்ளம் ஊர்ந்ததே.

ஆற்றுவெள்ளம்: பொருநையாறு

18. உதைத்து விசைகொண் டெதிர்த்துக் கடலின்
உதரங் கீறி யதிரும்நீர்
உதய வரைக்கும் பொதிய வரைக்கும்
ஒத்துப் போகும்படி முற்றும்போய்
பதைத்து நெளியும் துதிக்கை மூக்கன்
பண்ணை சாளை எண்ணெய்மீன்
பசலி திருக்கை கசலி கெளுத்தி
பண்ணாங் கும்பழம் பாசிமீன்
வதைக்கும் மகரங் குதிக்குஞ் சள்ளை
மத்தி உல்லம் பொத்திமீன்
மடந்தை கடந்தை செம்பொன் நொறுக்கி
மலங்கும் பஞ்சலை கருங்கண்ணி
புதைத்து மணலில் ஒதுக்கிக் கடலைப்
பொருநம் அழகர் கருணைபோல்
பொருநை யாறு பெருகி வார
புதுமை பாரும் பள்ளீரே.

திருவரங்கக் கலம்பகம்

அழகிய மணவாளதாசர் என்னும் பிள்ளை பெருமாள் ஐயங்கார்

திருவரங்கக் கலம்பகம் பாடியவர் அழகிய மணவாளதாசர் என்னும் பிள்ளை பெருமாள் ஐயங்கார் . திருவரங்கத்திலே அறிதுயில் கொள்ளும் ஸ்ரீ ரங்கநாதனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டது திருவரங்கக் கலம்பகம். இதனுள், சிறப்புப் பாயிரமாக இரு செய்யுள்களும், காப்பாக நான்கு செய்யுள்களும், பிற் சேர்க்கையாக ஒரு செய்யுளும், நூலாக 100 செய்யுள்களும் உள்ளன. அம்மானை, இரங்கல், ஊசல், ஊர், களி, காலம், குறம், கைக்கிளை, சம்பிரதம், சித்து, தவம், தழை, நாரை, பாண், புயவகுப்பு, மடக்கு, மதங்கு, மறம், மேகம், வண்டு முதலிய உறுப்புகள் அமைய அகப் பொருளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பாடப்பட்டுள்ளது.

1. திருவரங்கச் சீர்

கற்றார் எனினும் பதினாலு உலகும்
கண்டார் எனினும் தண்டாமிகு பற்று
அற்றார் எனினும் திருமால் அடியார்
அல்லாதவர் வீடில்லாதவரே
பொற்றாமரையாள் கணவன் துயிலும்
பொற் கோயிலையே புகழ்வார் பணிவார்
மற்றார் எனினும் பெற்றார் அவரே
வானோர் திருமா மணி மண்டபமே. 1

மண்தலமும் விண்தலமும் நின்றவட குன்றமும்
வளைந்த மலையும் கடலும் மூ
தண்டமும் அகண்டமும் அயின்றவர் துயின்றருள்
அரும்பதி விரும்பி வினவின்
கொண்டல் குமுறும்குடகு இழிந்துமதகு உந்திஅகில்
கொண்டு நுரை மண்டி வருநீர்
தெண்திரை தொறும்தரளமும் கனகமும் சிதறு
தென் திரு அரங்க நகரே 2

2. தூது

மேக விடு தூது

கொண்டல் காள் உம்மைக் குறித்தே தொழுகின்றேன்
அண்டர் காணாஅரங்கத் தம்மானைக் - கண்டு
மனத்துள் அவத்தைப்படும் என்மையல் எல்லாம் சொல்லிப்

புனத் துளவத்தைக் கொணரீர் போய் **1**

வண்டு விடு தூது

மறக்குமோ காவில் மதுஅருந்தி அப்பால்
பறக்குமோ சந்நிதிமுன்பு ஆமோ - சிறக்கத்
தருவரங்கள் கேட்குமோ தாழ்க்குமோ நெஞ்சே **2**
திருவரங்கர் பால் போனதேன் .

நாரை விடு தூது

பெறு வரம் கேசவன் அல்லாது அருள் செயும் பேர் இலை வேறு
ஒருவர் அங்கே சற்றும் ஓதார் என் காதலை ஓடி எங்கும்
கரு அரங்கே சலிக்கத் திரிவோர்க்குக் கருணை செய்யும்
திரு அரங்கேசற்கு நீ சொலல் வேண்டும் செழுங்குருகே 3

3 நெஞ்சுக்கு நீதி

தேடுகின்றனை ஐம்பொறிகளுக்கு இரை
தேடியும் கிடையாமல்
வாடுகின்றனை வீடு சென்று என்று இனி
மருவுவை மட நெஞ்சே
ஆடு கின்றிலை அழுகிலை தொழுகிலை
அரங்கனைக் கரம் கூப்பிப்
பாடு கின்றிலை நினைகிலை பதின்மர்தம்
பாடலின் படியாயே. **1**

அரங்க மாளிகைக் கரும் கடல் வண்ணனை
ஆலிமா முகிலை வாலி காலனை
இந்தளூர் உறை எந்தை பெம்மானை
ஈசன் நான்முகன் வாசவன் தலைவனை
உள்ளுவார் உள்ளத்துள் உறை சோதியை
ஊரகம் நின்றருள் நீரகத்து அடிகளை
எவ்வுள் மாயனை தெய்வ நாயகனை
ஏர் மலி சிகரத்து நீர் மலை ஆதியை
ஐ வாய் அரவில் அறி துயில் அமலனை
ஒரு கால் மொழியினும் ஒழி குவை நெஞ்சே
ஓத நீர் ஞாலத்து உழலும்
ஔவியப் பிறப்பில் அழுந்தி வாடுவதே 2

4 ஒருமைப்பாடு

பாதியாய் அழுகிய கால் கையரேனும் பழி
தொழிலும் இழி குலம் படைத்தாரேனும்

ஆதியாய் அரவணையாய் என்பர் ஆகில் அவர்
அன்றோ யாம் வணங்கும் அடிகள் ஆவார்
சாதியால் ஒழுக்கத்தால் மிக்கோரேனும் சதுர்
மறையால் வேள்வியால் தக்கோரேனும்
போதில் நான் முகன் பணியப் பள்ளி கொள்வான்
பொன் அரங்கம் போற்றாதார் புலையர் தாமே 1

காவிரிவாய்ப் பாம்பணைமேல் கருமுகில்போல்
கண்வளரும் கருணைவள்ளல்
பூவிரியும் துழாயரங்கர் பொன்னடியே தஞ்சம்எனப்
பொருந்தி வாழ்வார்
யாவரினும் இழிகுலத்தோர் ஆனாலும் அவர்கண்டீர்
இமையா நாட்டத்
தேவரினும் முனிவரினும் சிவனயன்என்று இருவரினும்
சீரி யோரே.
2

5. தவம்

காயிலை தின்றும் கானில் உறைந்தும் கதி தேடித்
தீயிடை நின்றும் பூ வலம் வந்தும் திரிவீர்காள்
தாயினும் அன்பன் பூ மகள் நண்பன் தட நாகம்
பாயன் முகுந்தன் கோயில் அரங்கம் பணிவீரே. 1

ஆனந்தமாய் அரங்கற்கே உயிர்கள் அடிமை என்னும்
ஞானந்த நால்ஐம் பொறிவாசல் சாதிநற் றாளைப்பற்றி
ஈனம் தரும்பற்று மற்றென்றும் யான்எனது என்னும்
அபிமானம் தவிர்ந்தி ருப்பார்க்கு இது போல் இல்லை மாதவமே2

6. இரங்கல்

(தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி கடலை நோக்கி இரங்கிக் கூறுதல்)
வாயின் இரங்கினை ஆரம் எறிந்தனை வால் வளை சிந்தினை தண்
பாயலை உந்தினை மாலை அடைந்தனை பாரில் உறங்கி லையால்
கோயில் அரங்கனை மாகனகம் திகழ் கோகனகம் பொலியும்
ஆயிழை நண்பனை நீயும் விரும்பினை ஆகும் நெடும் கடலே 1

குருகு உறங்கு கானலே கரு நிறம் கொள் பானலே
கொடி இருண்ட ஞாழலே நெடிய கண்டல் நீழலே
பொரு தரங்க வேலையே நிருதர் அங்க மாலையே
போது அயின்ற கம்புளே ஏதை என்று இயம்புகேன்
திரு அரங்கர் இணை இலா ஒரு புயங்க அணையிலே

திகழ் வலக்கை கீழதா முகில் மலர்க்கண் வளர்வதோர்
கருணை நம்பு வதனமும் அருணவிம்ப அதரமும்
காவி கொண்ட மேனியும் ஆவி கொண்டு போனவே 2

(பிரிவாற்றாது வருந்திய தலைமகள் இரங்கல்)
கடல் வழி விட நிசிசரர் பொடி பட இரு கண் சீறி
வடகயிலையின் எழு விடை தழுவியதும் மறந்தாரோ
அடல் அரவு அமளியில் அறி துயில் அமரும் அரங்கேசர்
இடர் கெட வருகிலார் முருகு அலர் துளவும் இரங்காரே 3

இரங்கத் தனித் தனியே எய்துகின்ற துன்பத்
தரங்கத்தை ஏதால் தடுப்பீர் -அரங்கர்க்குக்
கஞ்சம் திருப்பாதம் கார் மேனி என்று அவர் பால்
நெஞ்சம் திருப்பாத நீர். 4

7. மறம்

கொற்றவன் தன் திருமுகத்தைக் கொணர்ந்த தூதா!
குறை உடலுக்கோ மறவர் கொம்பைக் கேட்டாய்!
அற்றவர்சேர் திருஅரங்கப் பெருமாள் தோழன்
அவதரித்த திருக்குலம் என்றறியாய் போலும்!
மற்றதுதான் திருமுகமே ஆனால் அந்த
வாய், செவி, கண், மூக்கு எங்கே? மன்னர்மன்னன்
பெற்ற இளவரசு ஆனால் ஆவின் கொம்பைப்
பிறந்த குலத்தினுக்கு ஏற்பப் பேசுவாயே! 1

“பேசவந்த தூத,செல் அரித்த ஓலை செல்லுமோ
பெருவரங்கள் அருளரங்கர் பின்னை கேள்வர் தாரிலே
பாசம்வைத்த மறவர் பெண்ணை நேசம் வைத்து முன்னமே
பட்டமன்னர் பட்டதுளங்கள் பதிபுகுந்து பாரடா
வாசலுக்கு இடும்படல் கவித்துவந்த கவிகைமா
மகுடகோடி தினைஅளக்க வைத்த காலும் நாழியும்
வீசுசாமரம் குடில்தொடுத்த கற்றை,சுற்றிலும்
வேலிஇட்டது, அவர்களிட்ட வில்லும் வாளும் வேலுமே”2

8. மடக்கு

அரவில் நடித்தானும் உரவில் ஓடித்தானும்
அடவி கடந்தானும் புடவி இடந்தானும்
குரவை பிணைந்தானும் பரவை அணைத்தானும்
கோசலை பெற்றானும் வீசு அலை உற்றானும்

முரனை அறுத்தானும் கரனை ஒறுத்தானும்
முத்தி அளித்தானும் அத்தி விளித்தானும்
பரம பதத்தானும் சரம விதத்தானும் பாயல்
வடத்தானும் கோயில் இடத்தானே 1

தொழப் பெறாதது அந்த ஆரணத்து அந்தமே
தொட்டு இறுத்ததும் வாரணத் தந்தமே
வழுத்து தாள் முன்பு வனம் கடந்ததே
மலர்ந்த உந்தி முன் புவனங்கள் தந்ததே
ஒழித்ததும் குழைச் சங்கரன் சாபமே
ஒசித்ததும் குழைச் சங்கு அரன் சாபமே
அழித்ததும் பொரு தானவர் அங்கமே
அரிதன் ஊர் இனிது ஆன அரங்கமே 2

9 . சித்து

திருப் பொற் பாவைக்குக் கஞ்சம் பொன் ஆக்கிய
சித்தரேம் சுத்தக் காயா மலர் என
உருப் பொற்பு ஆன திரு அரங்கேசனார்
ஊரகத்து நின்றார் சென்று இறைஞ்சினோம்
இருப்புப் பாடகம் காட்டினர் யாம் அவர்க்கு
இரும்பை ஆடகம் ஆக்கினெம் ஈயத்தை
நருக்கி வெள்ளியது ஆக உருக்குவோம்
நமது வித்தைக்கு அமுதே அருமையே 1

அரும்பித் தளை அவிழ் நாள் மாலை
மார்பன் அரங்கன் எங்கள்
பெரும் பித்து அளையும் பிறப்பு அறுத்து
ஆண்ட பிரான் சித்தரேம்
தரும்பித்தளையும் தாராவும் பொன்
ஆக்கித் தருவெம் அப்பா
திரும்பித்து அளையினும் நெய்
பால் அமுதினும் சிந்தனையே. 2

10. திருமால் பெருமை

சிந்திக்கத் தித்திக்கும் செவ்வாய் துவர்த்துப்புஆம்
புந்திக்குளே இன்புளி மேவும்- நம்தம்
கருஅரங்கம் தைத்துஅழலும் காவிரியின் ஊடே
திருவரங்கத்தே வளரும் தேன் . 1

இருளினும் வெளியினும் மருளினும் தெருளினும்
இன்பமே அடையினும் துன்பமே மிடையினும்
ஒருவர்முன் புகழினும் இருவர்பின்பு இகழினும்
ஊன்இறந்து அழியினும் யான்மறந்து ஒழிவனோ
சுருதிநின்று ஒலிடும் கரதலம் நாலொடும்
துவளும்நூல் மார்பமும் பவளவாய் மூரலும்
திருஅரங்கேசர் சுருள் கரும் கேசமும்
செய்ய நீள் முடியும் அத்துய்ய சேவடியுமே 2

பொருள் இலக்கணம்

மக்களின் வாழ்வியலுக்கு உரிய ஒழுக்க நெறிகளை வகுத்துக் கூறுவதே பொருள் இலக்கணம் ஆகும்.இப் பொருள் இலக்கணம் இருவகைப்படும்.

1.அகப்பொருள்

2.புறப்பொருள்

அகப்பொருள் என்பது , மக்களின் அகவாழ்க்கையில் நிகழும் காதல் மற்றும் இல்லற வாழ்க்கையின் இன்பம் பற்றிக் கூறுவதாகும். புறப்பொருள் என்பது வீரம், போர், வெற்றி, கொடை, நிலையாமை , வீடுபேறு முதலிய புறப்பொருள்களைக் கூறுவதாகும்.

1 அகப்பொருள்:

தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் காதல் கொண்டு நிகழ்த்தும் அக வாழ்க்கைக் குறித்த ஒழுக்கத்தைக் கூறுவது அகத்திணை எனப்படும். அகத்திணை ஏழு வகைப்படும்.

அவையாவன:

1 குறிஞ்சி

2 முல்லை

3 மருதம்

4 நெய்தல்

5 பாலை

6 கைக்கிளை

7 பெருந்திணை

இவற்றில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்து திணைகளும் ஒத்த தலைவன் தலைவி பற்றிய செய்திகளைப் பாடுவதால் அன்பின் ஐந்திணை என்று வழங்கப்படும்.

கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காதல் குறித்துப் பாடுவது. பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காதல் குறித்துப் பாடுவது. எனவே இவை இரண்டும் அன்பில் இருதிணை எனப்படும்.

கைக்கிளை, பெருந்திணை இரண்டையும் புறப்பொருள் திணைகளாகவும் குறிப்பிடுவர்.

அன்பின் ஐந்திணைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகிய மூன்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

முதற்பொருள்:

அகவொழுக்கம் நிகழ்வதற்குக் காரணமான நிலமும் பொழுதும் முதற் பொருள் எனப்படும்.

நிலம்:

அன்பின் ஐந்திணைகளுக்குரிய நிலம் ஐவகைப்படும்.

அவையாவன:

குறிஞ்சி - மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்

முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த இடமும்

மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்

நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்

பாலை - மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும் (குறிஞ்சியும் முல்லையும் தம் இயல்பு நிலையில் இருந்து திரிந்த நிலம்)

பொழுது:

பொழுது என்பது பெரும்பொழுது, சிறு பொழுது. என இருவகைப்படும்.

பெரும்பொழுது

பெரும்பொழுது என்பது ஓர் ஆண்டின் காலப்பிரிவு ஆகும். ஆண்டில் உள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களையும் ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். இது நீண்ட காலப் பிரிவாக இருப்பதால் பெரும்பொழுது எனப்படுகிறது. ஆண்டில் உள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களும் பின்வருமாறு ஆறு பெரும் பொழுதுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கார் காலம் - ஆவணி , புரட்டாசி

குளிர்காலம் - ஐப்பசி, கார்த்திகை

முன்பனிக் காலம் - மார்கழி, தை

பின்பனிக் காலம் - மாசி, பங்குனி

இளவேனில் காலம் - சித்திரை, வைகாசி

முதுவேனில் காலம் - ஆனி, ஆடி

சிறு பொழுது:

சிறுபொழுது என்பது ஒரு நாளின் காலப் பிரிவுகள் ஆகும். சிறுபொழுது பின்வருமாறு அமையும்.

வைகறை - விடியற்காலம்
காலை - காலை நேரம்
நண்பகல் - உச்சி வெயில் நேரம்
எற்பாடு - சூரியன் மறையும் நேரம்
மாலை - முன்னிரவு நேரம்
யாமம் - நள்ளிரவு நேரம்

இவ்வாறு சிறுபொழுது ஆறும் ஒரு நாளின் ஆறு கூறுகளாக இருப்பதை அறியலாம்.

ஐந்திணைகளுக்கு உரிய பொழுதுகள்

திணைகள்	பெரும்பொழுது	சிறுபொழுது
குறிஞ்சி	குளிர்காலம், முன்பனிக்காலம்	யாமம்
முல்லை	கார்காலம்	மாலை
மருதம்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	வைகறை,காலை
நெய்தல்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	எற்பாடு
பாலை	இளவேனிற்காலம், முதுவேனிற்காலம், பின்பனிக்காலம்	நண்பகல்

கருப்பொருள்:

ஒவ்வொரு நிலத்தையும் சார்ந்து அங்கு வாழும் உயிரினங்கள், பொருள்கள் யாவும் கருப்பொருள்கள் எனப்பட்டன

மக்கள், பறவை, விலங்கு ,ஊர், நீர், பூ , மரம், உணவு, பறை, யாழ் , பண், தொழில் ஆகியவை கருப்பொருள் எனப்படும்.

	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை
தெய்வம்	முருகன்	திருமால்	இந்திரன்	வருணன்	கொற்றவை
மக்கள்	குறவன், குறத்தி	இடையர், இடைச்சியர்	உழவர், உழத்தியர்	பரதர், பரத்தியர்	எயினர், எயிற்றியர்
உணவு	மலைநெல், தினை	வரகு, சாமை	செந்நெல், வெண்ணெல்	மீன், உப்பு விற்றுப் பெற்றவை	வழிப்பறி செய்தன, சூறை கொண்டன
ஊர்	சிறுகுடி	பாடி, சேரி	ஊர்கள்	பட்டினம், பாக்கம்	பறந்தலை, குறும்பு

நீர்	சுனை நீர்	காட்டாறு	ஆறு, பொய்கை	மணல்கிணறு, உவர்க்குழிநீர்	கூவல், வற்றிய சுனை
மரம்	வேங்கை, அகில்	கொன்றை, குருந்தம்	வஞ்சி, மருதம்	புன்னை, ஞாழல்	இருப்பை, பாலை
பூ	குறிஞ்சி	முல்லை, பிடவு	கழுநீர், தாமரை	நெய்தல், தாழை	மரா, குரா
பறவை	கிளி, மயில்	காட்டுக்கோழி, சேவல்	நீர்க்கோழி, நாரை	அன்னம், கடற்காகம்	கழுகு, பருந்து
விலங்கு	புலி, கரடி	பசு, முயல்	எருமை, நீர்நாய்	உப்பு சுமக்கும் எருது, சுறா	வலிவற்ற யானை, புலி
பறை	தொண்டகம்	ஏறுகோட்பறை	மணமுழவு	மீன்கோட்பறை	நிரைகோட்பறை
யாழ்	குறிஞ்சியாழ்	முல்லையாழ்	மருதயாழ்	நெய்தல்யாழ்	பாலையாழ்
பண்	குறிஞ்சிப்பண்	சாதாரிப்பண்	மருதப்பண்	செவ்வழிப்பண்	பஞ்சுரப்பண்
தொழில்	தினை அகழ்தல், வெறியாடல்	ஆநிரை மேய்த்தல், களை விடுதல்	நெல்லரிதல் களை பறித்தல்	மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைத்தல்	வழிப்பறி, சூறையாடல்

உரிப்பொருள்:

ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரிய அகவொழுக்கம் உரிப்பொருள் எனப்படும்.

குறிஞ்சி - புணர்தலும் புணர்தலின் நிமித்தமும் (தலைவனும் தலைவியும் ஒன்று சேர்தல்)

முல்லை - இருத்தலும் இருத்தலின் நிமித்தமும் (தலைவி, தலைவனது பிரிவைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல்)

மருதம் - ஊடலும் ஊடலின் நிமித்தமும் (தலைவனிடம் தலைவி பிணக்குக் கொள்ளுதல்)

நெய்தல் - இரங்கலும் இரங்கலின் நிமித்தமும் (தலைவி தலைவி தலைவனின் பிரிவினைத்தாங்க இயலாது வருந்துதல்)

பாலை- பிரிதலும் பிரிதலின் நிமித்தமும் (தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து பாலை வழியில் செல்வது குறித்து தலைவி வருந்துதல்)

இவ்வாறு எல்லாத் திணைக்கும் முதல்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

புறப்பொருள் இலக்கணம்

புறப்பொருள் என்பது அறம், பொருள், வீடுபேறு பற்றியும் கல்வி, வீரம், போர், தூது, வெற்றி, கொடை, நிலையாமை முதலியவை பற்றியும் கூறுவது ஆகும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட அரசனையோ வள்ளலையோ குறுநில மன்னனையோ பெயரைச் சுட்டி அவனுடைய வீரம், வெற்றி, கொடை முதலியவற்றைப் பாடுவது புறப்பொருள் மரபு ஆகும். இவ்வாறு அன்றி ஒருவருக்கு அறிவுரை சொல்லுவது போலவும் யாரையும் சுட்டிக் கூறாமலும் புறப்பொருள் பாடல் அமைவதும் உண்டு. அகப்பொருள் பாடல் போலவே புறப்பொருள் பாடல்களும் திணை, துறை அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. ஆனால் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் போன்ற இலக்கணங்கள் புறப்பொருளுக்கு இல்லை. புறத் திணைகள் போரை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. போர் செய்யச் செல்லும் அரசனும் படைகளும் போரிடும் முறைக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு பூக்களை அணிந்து சென்று போரிடுவர். அவர்கள் அணிந்து செல்லும் பூக்களின் பெயர்களே திணைகளுக்குப் பெயர்களாக அமைந்துள்ளன. பின்வரும் புறத்திணைகள் யாவும் பூக்களின் பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே.

புறத்திணைகள்:

வெட்சி
கரந்தை
வஞ்சி
காஞ்சி
உழிஞை
நொச்சி
தும்பை
வாகை
பாடாண்
பொதுவியல்

இவற்றின் விளக்கம் பின்வருமாறு:

வெட்சி:

ஆநிரை கவர்தல். அக் காலத்தில் பகை அரசனிடம் போர் செய்ய நினைக்கும் ஒருவன் போரின் முதல் கட்டமாகப் பகை அரசனது பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்து செல்வான். இது வெட்சித் திணை எனப்படும். வெட்சி வீரன் வெட்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

கரந்தை:

ஆநிரை மீட்டல். பகை அரசன் கவர்ந்து சென்ற பசுக்கூட்டங்களை அவற்றிற்கு உரியவன் மீட்டுவரச் செய்யும் போர், கரந்தைத் திணை எனப்படும். கரந்தை வீரன் கரந்தைப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

வஞ்சி:

பகைவர் நாட்டின்மீது படை எடுத்தல் . மண்ணாசையால் பகைவர் நாட்டைப் பிடிப்பதற்காக அந்த நாட்டின் மேல் படை எடுத்துச் செல்லுதல் வஞ்சித் திணை எனப்படும். வஞ்சி வீரன், வஞ்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

காஞ்சி

படை எடுத்து வந்தவர்களை எதிர்நின்று தடுத்தல். படை எடுத்து வரும் பகை அரசனைத் எதிர்த்துத் தாக்கித் தம் நாட்டைக் காத்தல் , காஞ்சித் திணை எனப்படும். காஞ்சி வீரன் காஞ்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை முதலியவை குறித்துப் பாடுவது காஞ்சித் திணை எனத் தொல்காப்பியம் கூறும்.

உழிஞை:

பகை நாட்டினர் மதிலை வளைத்துப் போர் புரிதல் . பகை அரசனுடைய கோட்டையை வெல்லக் கருதிய அரசன் தன் படைகளோடு மதிலைச் சுற்றி முற்றுகை இடுதல் உழிஞைத் திணை எனப்படும். உழிஞை வீரன் உழிஞைப்பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

நொச்சி:

பகைவர்கள், மதிலைக் கைப்பற்ற விடாமல் காத்தல் . பகை அரசன் படை எடுத்து வந்து கோட்டை மதிலைச் சூழ்ந்து கொண்டபோது, தன்னுடைய கோட்டையைக் காத்துக் கொள்ள அரசன் போர் செய்தல் நொச்சித் திணை எனப்படும். நொச்சி வீரன் நொச்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

தும்பை:

இரு நாட்டு வீரர்களும் எதிர்நின்று போரிடல் . பகை அரசர்கள் இருவரும் போர்க் களத்தில் எதிர் எதிர் நின்று போரிடுதல் தும்பைத் திணை எனப்படும். தும்பை வீரன் தும்பைப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

வாகை:

பகைவரை வென்றவர் வெற்றி விழாக் கொண்டாடுதல். போரில் வெற்றி பெற்ற அரசனைப் புகழ்ந்து பாடுதல் வாகைத் திணை எனப்படும். வெற்றி பெற்றவர்கள் வாகைப் பூவைச் சூடி வெற்றியைக் கொண்டாடுவார்கள்.

பாடாண் :

இதுவரை சொன்ன புறத்திணைகள் போர் நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. பாடாண் திணையில் புகழ்,கொடை, இரக்கம்,கடவுள் வாழ்த்து, அரசனை வாழ்த்துதல் முதலியவை இடம்பெறும்.

பொதுவியல்:

வெட்சி முதல் பாடாண் திணை ஈறாக உள்ள புறத்திணைகளுக்குப் பொதுவானவற்றையும் , அவற்றுள் கூறாமல் விடுபட்ட செய்திகளையும் கூறுவது பொதுவியல் திணை ஆகும்.

நான்காம் பருவம்

பாரதியார் கவிதைகள்.

சுப்பிரமணிய பாரதியின் இயற்பெயர் சுப்பிரமணியன்.இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள எட்டயபுரத்தில் திசம்பர் 11 1882ல் சின்னச்சாமி ஐயர் இலக்குமி அம்மையார் தம்பதியின் மகனாய் பிறந்தார்.சிறுவயது முதலே கவிப்புலமை பெற்று விளங்கியவர் பாரதியார்.இவர் ஒரு எழுத்தாளர், கவிஞர், பத்திரிக்கையாசிரியர்,சுதந்திர போராட்டவீரர் என பல்வேறு பரிமாணங்களை கொண்டவர்.இவரது பாடல்களில் பெண் விடுதலை, நாட்டுபற்று, மற்றும் சமுதாய சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் மேலோங்கி இருக்கும்.இவர் தமிழ், ஆங்கிலம், இந்தி, சமஸ்கிருதம் மற்றும் வங்காள மொழி ஆகியவற்றில் புலமை பெற்றவர். பிற மொழி இலக்கியங்களை மொழி பெயர்க்கவும் செய்துள்ளார். எளிதில் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய எழுச்சியூட்டும் பாடல்களைப் பாடி, விடுதலை உணர்வை மக்களுக்கு ஊட்டியவர் பாரதியார். எனவே இவரை தேசிய கவி என அழைப்பர். பாரதியாரின் கவிதைகளை அனைவரும் படித்துப் பயன்பெற இங்கே அந்த மகாகவியின் சில படைப்புக்களைத் தொகுத்து வழங்கியுள்ளோம்.

1.அச்சமில்லை அச்சமில்லை

"அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
இச்சகத்து ளொரெலாம் எதிர்த்து நின்ற போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே
துச்சமாக எண்ணி நம்மைத் தூறு செய்த போதினும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே
பிச்சை வாங்கி உண்ணும் வாழ்க்கை பெற்று விட்ட போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
இச்சை கொண்ட பொருளெலாம் இழந்த விட்ட போதிலும்

அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே.
கச்சணிந்த கொங்கை மாதர் கண்கள் வீசு போதினும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே.
நச்சை வாயி லேகொணர்ந்து நண்ப ரூட்டு போதினும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே.
பச்சையூ னியைந்த வேற் படைகள் வந்த போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே.
உச்சிமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதினும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே."

2. அறிவே தெய்வம்

ஆயிரந் தெய்வங்கள் உண்டென்று தேடி
அலையும் அறிவிலிகள் -- பால்
லாயிரம் வேதம் அறிவொன்றே தெய்வமுண்
டாமெனல் கேளீரோ? 1

மாடனைக் காடனை வேடனைப் போற்றி
மயங்கும் மதியிலிகாள் -- எத
னூடும் நின் றோங்கு மறிவொன்றே தெய்வமென்
றோதி யறியீரோ? 2

சுத்த அறிவே சிவமென்று கூறுஞ்
சுருதிகள் கேளீரோ? -- பல
பித்த மதங்களி லேதடு மாறிப்
பெருமை யழிவீரோ? 3

வேடம்பல் கோடியொர் உண்மைக் குளவென்று
வேதம் புகன்றிடுமே -- ஆங்கோர்
வேடத்தை நீருண்மை யென்றுகொள் வீரென்றவ்
வேத மறியாதே. 4

நாமம்பல் கோடியொர் உண்மைக் குளவென்று
நான்மறை கூறிடுமே -- ஆங்கோர்
நாமத்தை நீருண்மை யென்றுகொள் வீரென்றந்
நான்மறை கண்டிலதே. 5

போந்த நிலைகள் பலவும் பராசக்தி
பூணு நிலையாமே -- உப
சாந்த நிலையே வேதாந்த நிலையென்று
சான்றவர் கண்டனரே. 6

கவலை துறந்திங்கு வாழ்வது வீடென்று
காட்டும் மறைகளெலாம் -- நீவிர்
அவலை நினைந்துமி மெல்லுதல் போலிங்கு
அவங்கள் புரிவீரோ? 7

உள்ள தனைத்திலு முள்ளொளி யாகி
யொளிர்ந்திடு மான்மாவே -- இங்கு
கொள்ளற் கரிய பிரமமென் றேமறை
கூவுதல் கேளீரோ? 8

மெள்ளப் பலதெய்வம் கூட்டி வளர்த்து
 வெறுங்க தைகள்சேர்த்துப் -- பல
கள்ள மதங்கள் பரப்புதற் கோர்முறை
 காட்டவும் வல்லீரோ? 9

ஒன்றுபிரம முளதுண்மை யஃதுன்
 உணர்வெனும் வேதமெலாம் -- என்றும்
ஒன்றுபிரம முளதுண்மை யஃது
 உணர்வெனக் கொள்வாயே.10

3.பாரத ஜனங்களின் தற்கால நிலைமை.

நெஞ்சு பொறுக்கு திலையே -- இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்
அஞ்சி யஞ்சிச் சாவார் -- இவர்
அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே
வஞ்சனைப் பேய்கள் என்பார் -- இந்த
மரத்தில் என் பார்; அந்தக் குளத்தில் என்பார்,
துஞ்சுது முகட்டில் என்பார் -- மிகத்
துயர்ப்படுவார் எண்ணிப் பயப்படுவார். (நெஞ்சு) 1

சிப்பாயைக் கண்டு அஞ்சுவார் -- ஊர்ச்
சேவகன் வருதல்கண்டு மனம்பதைப்பார்
துப்பாக்கி கொண்டு ஒருவன் -- வெகு
தூரத்தில் வரக்கண்டு வீட்டிலொளிப்பார்
அப்பால் எவனோசெல்வான் -- அவன்
ஆடையைக் கண்டுபயந் தெழுந்துநிற்பார்
எப்போதும் கைகட்டுவார் -- இவர்
யாரிடத்தும் பூனைகள்போல் ஏங்கிநடப்பார்.(நெஞ்சு) 2

நெஞ்சு பொறுக்கு திலையே -- இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்
கொஞ்சமோ பிரிவினைகள் -- ஒரு
கோடிஎன்றால் அது பெரிதாமோ?
ஐந்துதலைப் பாம்பென்பான் -- அப்பன்
ஆறுதலை யென்றுமகன் சொல்லிவிட்டால்
நெஞ்சு பிரிந்திடுவார் -- பின்பு
நெடுநாள் இருவரும் பகைத்திருப்பார். (நெஞ்சு) 3

நெஞ்சு பொறுக்கு திலையே -- இதை
நினைந்து நினைந்திடினும் வெறுக்குதிலையே
கஞ்சி குடிப்பதற்கிலார் -- அதன்
காரணங்கள் இவையென்னும் அறிவுமிலார்
பஞ்சமோ பஞ்சம் என்றே -- நிதம்
பரிதவித்தே உயிர் துடிதுடித்துத்
துஞ்சி மடிகின்றாரே -- இவர்
துயர்களைத் தீர்க்கவோர் வழியிலையே. (நெஞ்சு) 4

எண்ணிலா நோயுடையார் -- இவர்
எழுந்து நடப்பதற்கும் வலிமையிலார்
கண்ணிலாக் குழந்தைகள் போல் -- பிறர்
காட்டிய வழியிற்சென்று மாட்டிக் கொள்வார்
நண்ணிய பெருங்கலைகள் -- பத்து
நாலா யிரங்கோடி நயந்துநின்ற
புண்ணிய நாட்டினிலே -- இவர்
பொறியற்ற விலங்குகள் போல வாழ்வார்.(நெஞ்சு)5

.

4.செந்தமிழ் நாடு

செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே -- இன்பத்
தேன் வந்து பாயுது காதினிலே -- எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே -- ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே -- (செந்தமிழ்) 1

காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு -- தமிழ்
கண்டதோர் வையை பொருனைநதி -- என
மேவிய யாறு பலவோடத் -- திரு
மேனி செழித்த தமிழ்நாடு. (செந்தமிழ்) 2

முத்தமிழ் மாமுனி நீள்வரையே -- நின்று
மொய்ம்புறக் காக்குந் தமிழ்நாடு -- செல்வம்
எத்தனை யுண்டு புவிமீதே -- அவை
யாவும் படைத்த தமிழ்நாடு (செந்தமிழ்) 3

கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு -- புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு -- நல்ல
பல்வித மாயின சாத்திரத்தின் மணம்

பாரெங்கும் வீசும் தமிழ்நாடு.(செந்தமிழ்) 4

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே -- தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு -- நெஞ்சை
அள்ளும் சிலப்பதி காரமென்றோர் மணி
யாரம் படைத்த தமிழ்நாடு.(செந்தமிழ்) 5

சிங்களம் புட்பகம் சாவக -- மாகிய
தீவு பலவினுஞ் சென்றேறி -- அங்கு
தங்கள் புலிக்கொடி மீன்கொடியும் நின்று
சால்புறக் கண்டவர் தாய்நாடு.(செந்தமிழ்) 6

5.தமிழ்

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்.
பாமரராய், விலங்குகளாய், உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சி சொலப் பான்மை கெட்டு
நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு
வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ? சொல்லீர்!
தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும். 1

யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்,
வள்ளுவர்போல், இளங்கோ வைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை,
உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சியில்லை;
ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்
வாழ்கின்றோம்; ஒருசொற் கேளீர்!
சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்! 2

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;
இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்;
மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமை இல்லை;
திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டோர்
அதைவணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும். 3

உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின்
  வாக்கினிலே ஒளி யுண்டாகும்;
வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
  கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
  விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்;
தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார்
  இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார். 4

6.தொழில்

இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடு வீரே!
யந்திரங்கள்வகுத்திடு வீரே!
கரும்பைச் சாறு பிழிந்திடு வீரே!
கடலில்மூழ்கிநன் முத்தெடுப்பீரே!
அரும்பும்வேர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல்
ஆயிரந் தொழில் செய்திடு வீரே!
பெரும்பு கழ்நுமக் கேயிசைக் கின்றேன்.
பிரம தேவன் கலையிங்கு நீரே! 1

மண்ணெடுத்துக் குடங்கள் செய்வீரே!
மரத்தை வெட்டி மனைசெய்கு வீரே!
உண்ணக் காய்கனி தந்திடு வீரே!
உழுது நன்செய்ப் பயிரிடு வீரே!
எண்ணெய், பால்நெய் கொணர்ந்திடு வீரே!
இழையை நூற்றுநல் லாடைசெய் வீரே!
விண்ணி னின்றெமை வானவர் காப்பார்;
மேவிப் பார்மிசைக் காப்பவர் நீரே! 2

பாட்டும் செய்யுளும் கோத்திடு வீரே!
பரத நாட்டியக் கூத்திடு வீரே!
காட்டும் வையப் பொருள்களின் உண்மை
கண்டு சாத்திரம் சேர்த்திடு வீரே!
நாட்டி லேயறம் கூட்டி வைப்பீரே!
நாடும் இன்பங்கள் ஊட்டி வைப்பீரே;
தேட்ட மின்றி விழியெதிர் காணும்
தெய்வ மாக விளங்குவிர் நீரே! 3

7.புதுமைப் பெண்

அறிவு கொண்ட மனித வுயிர்களை
அடிமை யாக்க முயல்பவர் பித்தராம்
நெறிகள் யாவினும் மேம்பட்டு மானிடர்
நேர்மை கொண்டுயர் தேவர்க ளாதற்கே
சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்தடிமைச் சுருள்
தீயிலிட்டுப் பொசுக்கிட வேண்டுமாம்
நறிய பொன்மலர் மென்சிறு வாயினால்
நங்கை கூறும் நவீனங்கள் கேட்டிரோ! 1

ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்!
அறிவி லோங்கிஇவ் வையம் தழைக்குமாம்
பூணு நல்லறத் தோடிங்குப் பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்
நாணும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுகள் கேட்டிரோ! 2

நிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குள தாகுமாம்
நீசத் தொண்டு மடமையும் கொண்டதாய்
தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல்
சால வேயரி தாவதொர் செய்தியாம்
குலத்து மாதர்க்குக் கற்பியல் பாகுமாம்
கொடுமை செய்தும் அறிவை யழித்துமந்
நலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாம்
நங்கை கூறும் வியப்புகள் கேட்டிரோ! 3

புதுமைப் பெண்ணிவள் சொற்களும் செய்கையும்
பொய்ம்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றிச்
சதுமறைப்படி மாந்தர் இருந்தநாள்
தன்னி லேபொது வான வழக்கமாம்
மதுரத் தேமொழி மங்கையர் உண்மைதேர்
மாத வப்பெரி யோருட னொப்புற்றே
முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய
முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம். 4

நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்,

திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்
அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறி யாமையில்
அவல மெய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை
உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணற மாகுமாம்
உதய கன்னி உரைப்பது கேட்டிரோ! 5

பாண்டியன் பரிசு

பாரதிதாசன்

புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன், ஏப்ரல் 29, 1891 ஆம் ஆண்டு புதுவையில் செங்குந்தர் கைக்கோள முதலியார் மரபில், பெரிய வணிகராயிருந்த, கனகசபை முதலியார், இலக்குமி அம்மாள் ஆகியோருக்குப் பிறந்தார். கவிஞரின் இயற்பெயர் கனகசுப்புரத்தினம். 1920-ஆம் ஆண்டில் பழநி அம்மையார் என்பவரை மணந்து கொண்டார்.

இவர் சிறு வயதிலேயே பிரெஞ்சு மொழிப் பள்ளியில் பயின்றார். ஆயினும், தமிழ்ப் பள்ளியிலே பயின்ற காலமே கூடியது. தமது பதினாறாம் வயதிலேயே, கல்வே கல்லூரியில் தமிழ்ப் புலமைத் தேர்வு கருதிப் புகுந்தார். தமிழ் மொழிப் பற்றும், முயற்சியால் தமிழறிவும் நிறைந்தவராதலின், இரண்டாண்டில், கல்லூரியிலேயே முதலாவதாகத் தேர்வுற்றார். பதினெட்டு வயதிலேயே அவர் அரசினர் கல்லூரித் தமிழாசிரியாரானார்.

இசையுணர்வும், நல்லெண்ணமும் அவருடைய உள்ளத்தில் கவிதையுருவில் காட்சி அளிக்கத் தலைப்பட்டன. சிறு வயதிலேயே சிறுசிறு பாடல்களை, அழகாகச் சுவையுடன் எழுதித் தமது தோழர்களுக்குப் பாடிக் காட்டுவார்.

நண்பர் ஒருவரின் திருமணத்தில், விருந்துக்குப் பின், சி. சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் நாட்டுப் பாடலைப் பாடினார். பாரதியாரும் அவ்விருந்துக்கு வந்திருந்தார். ஆனால் கவிஞருக்கு அது தெரியாது. அப்பாடலே, அவரைப் பாரதியாருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தது.

புதுவையிலிருந்து வெளியான தமிழ் ஏடுகளில், "கிறுக்கன்", "கிண்டல்காரன்", "பாரதிதாசன்" எனப் பல புனைப் பெயர்களில் எழுதி வந்தார்.

தந்தை பெரியாரின் தீவிரத் தொண்டராகவும் விளங்கினார். மேலும் அவர் திராவிடர் இயக்கத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டார். அதன் காரணமாகக் கடவுள் மறுப்பு, சாதி மறுப்பு, மத எதிர்ப்பு போன்றவற்றினை தனது பாடல்கள் மூலம் பதிவு செய்தார்.பிரபல எழுத்தாளரும், திரைப்படக் கதாசிரியரும், பெரும் கவிஞருமான பாரதிதாசன், அரசியலிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். புதுச்சேரி சட்டமன்ற உறுப்பினராக, 1954-ஆம் ஆண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1946, சூலை 29-இல் அறிஞர் அண்ணாவால், கவிஞர் "புரட்சிக்கவி" என்று பாராட்டப்பட்டு, ரூ.25,000 வழங்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டார் .பாரதிதாசன் அவர்கள், நகைச்சுவை உணர்வு நிரம்பியவர். கவிஞருடைய படைப்பான "பிசிராந்தையார்" என்ற நாடக நூலுக்கு, 1969-இல் சாகித்ய அகாடமியின் விருது கிடைத்தது. இவருடைய படைப்புகள் தமிழ்நாடு அரசினரால் 1990-இல் பொது உடைமையாக்கப்பட்டன.

பாண்டியன் பரிசு

{ அன்னம் என் பேழையைத் தேடித் தருவோனையே
நான் மணப்பேன் என்றாள். }
முன்பாண்டு வைத்தியத்தில் முறைநடாத்தி
முத்தாண்டான் எனும்பெயரை நிலைநி றுத்தும்
தென்பாண்டி நாட்டான்பால் என்மு தாதை
சிறைச்சோழ னைவென்று, பெற்ற தான
என்பாண்டி யன்பரிசை எனக்க ளிப்போன்
எவனெனினும் அவனுக்கே உரியேன் ஆவேன்
அன்பாண்டாரே, இதுஎன் உறுதி யாகும்
அருள்புரிய வேண்டுமென்றாள் தெருள் உள்ளத்தாள்.

காற்றுக்கும் ஆடாமல், கனல்த னக்கும்
கரியாமல் நன்முறையில் முப்ப ழத்தின்
சாற்றுக்கு நிகரான மொழியா ளே,நீ
சாற்றுமொழி ஒவ்வொன்றும் நோக்கும் போது
நூற்றுக்கொன் றேஅன்றோ மானே! உன்றன்
நுண்ணறிவால் நீயுரைத்த வாறு நானும்
ஏற்றுக்கொண் டேனதுபோல் ஆகட்டும்; தீர்ப்
பிதுவென்றான் மதிபெற்ற வேழ மன்னன்.

{ அன்னத்தின் எண்ணத்தை அரசன் ஒப்பினான்.
இம்முடிவை முரசறைவிக்கக் கேட்டுக் கொண்
டாள் அன்னம் }
"இம்முடிவை நாட்டார்க்கு முரச றைந்தே
இயம்புவிக்க வேண்டுகின்றேன என்றாள் அன்னம்!
செம்முடியை அசைத்திட்டான் மன்னன், ஆங்கே
செயல்முடிப்போம் என்றார்கள் அங்கிருந்தோர்...
"அம்முடிவால் தீமைபல நேர்தல் கூடும்.

அன்னமே, மருமகளே, இதனைக் கேட்பாய்!
தன்முடிமேல் பேழையினைத் தூக்கி வந்த
தண்டுன்று கிழவரை நீ மணப்ப துண்டோ!"

எனக்கேட்டான் நரிக்கண்ணன், அன்னம் சொன்னாள்;
'ஈவார்ஓர் கிழவரெனில் எனைம ணக்க
நினைப்பாரோ? நினைப்பரெனில் கிழவ ரல்வர்-
நெஞ்சத்தில் இளைத்தாரே வயதில் மூத்தார
எனஉரைக்கப், பின்னும்நரிக் கண்ணன்: "நோயால்
இடருற்றோன் என்றாலோ?" என்று கேட்டான்.
"தனியரசு போக்காத நோயை நானே
தவிர்க்கின்ற பேறுபெற்றால் மகிழ்வேனஎன்றாள்.

"பகையாளி யாயிருந்தால் தீமை" என்றான்
"பகையாளி உறவாளி ஆதல் உண்டு;
மிகஉறவும் பகையாளி ஆதல்உண்டு
வியப்பில்லைஇது" என்றாள், 'குழந்தை யாயின்
நகையாரோ" என்றுரைத்தான். "அவ்வ ரும்பு
நன்மணத்தைச் செய்யுமெனல் நகைப்பே!" என்றாள்
"இகழ்சாதி ஒப்புவதோ!" என்று கேட்டான்,
"இவ்வுலகில் எல்லாரும் நிகரே" என்றாள்!

கூழையே னுங்கொண்டு காட்டு மேட்டுக்
கொல்லையே னும்சுற்றித் திரியு மந்த
ஏழையே னும் கண்ணுக் கினியான் இன்றேல்
இம்மியே னும்வாழ்வை இனியான் வேண்டேன்!
"கோழையே னும்பெண்டீர் இவ்வா றோதும்
கொள்கைஏ னில்லைகாண்: இன்பம் இன்றேல்,
பேழைஏன்? சீர்த்திஏன்? பெற்றிருக்கும்
பெண்மை ஏன்? இளமைஏன்?" என்றான் மாமன்.

ஒத்தஅன்பால் ஒருத்திபெறும் காத லின்பம்
ஒன்றுதான் இங்குள்ள தென்று ரைத்தாய்;
செத்தவன்பால் ஒருத்திபெறும் இன்பம் உண்டு
சேதிஇது புதிதாகும்; கேட்கவேண்டும்:
மெத்த, வன்பால் வஞ்சத்தால் மான மின்றி
மிக்கபெரு மக்களெல்லாம் ஏங்க ஏங்கச்
சொத்துஅவன்பால் பெற்றவனை மாற்றி அந்தத்
தூயான்பால் அன்பர்பெறச் செய்தல் இன்பம்!

இன்பம்வரும் வழிகள்பல உண்டு மண்ணில்!
எதிர்த்துநேர் வெற்றிபெற முடியா தென்றே
அன்பமைய உறவாடித் தன்கை வாளால்
அழித்துப்பின் முழுநாடும் அடைந்தான் என்றால்,
பின்பவன்பால் பொன்னாட்டை மீட்கப் போக்கும்
பெருநாட்கள் ஒவ்வொன்றும் திருநா ளாகும்!
வன்பகையால் துடிக்கையிலும் தொண்டு செய்வோன்
வரவேற்கும் இன்பத்துக் களவே இல்லை!

என்றுபல கூறியபின். எழில்வேந் தன்பால்,
"என்பாண்டியன் பரிசைத் தேடு விக்க
இன்றுமுதல் நீவிர் நடு நின்று நோக்கி
இடரின்றிக் காப்பதுநும் கடனே" என்றாள்.
நன்றுமட மயிலேநீ செல்க என்றான்,-
"நரிகண்ணா, இருக்கின்றேன் நானும் இங்கே;
ஒன்றுபிழை என்றாலும் ஒப்பேன்! அன்னம்
ஒருத்திஉயிர் உன்குடியின் உயிருக்கொப்பாம்!

அன்னத்தின் அன்புடையார்; நரிக்கண் ணற்கே
ஆனவர்கள் என்னுமோர் பாகு பாடு
தன்னை நம் படைமறவர், உளவு காண்போர்
சற்றேனும் கருதாமல் நடத்தல் வேண்டும்;
சின்னநரிக் கண்ணனவன் வஞ்சம், சூழ்ச்சி,
செயநினைப்பான்; செய்திடுமுன் என்பால் சொல்க!
மன்னுகவே சரிநீதி என்று மன்னன்
வழுத்தினான் எல்லாரும் வணங்கிச் சென்றார்

{ முரசறையப்பட்டது! }

கதிர்நாட்டின் வீதியெல்லாம் யானை மீது
கடிமுரசு முழங்கினான்; அன்னம் என்னும்
கதிரைவேல் மன்னன்மகள் இழந்து போன
கவின் பாண்டியன் பரிசைத் தேடி
அதுபோதே அவனையோ அவன் குறிக்கும்
ஆளனையோ அவள்மணப்பாள்! தேடுவோர்க்கும்
எதிர்ப்பில்லை,-எவராலும் இடரும் இல்லை,
இதுவேழ மன்னவனார் ஆணை"என்றான்.

{ நீலி என்னும் தோழியிடம் அன்னம் வருத்த முரைத்தாள். }

நிலவெரிக்கும் இரவினிலே அரச அன்னம்
நீலிஎனும் தோழியிடம் நிகழ்த்து கின்றாள்;
குலையெரிந்து போனதடி! ஆத்தா வின்கை
குறைப்பட்டுப் போனது; அவள் மணாளர்
நிலைகலங்கக் கணுக்காலை இழந்து போனார்!
நெற்றியிலே வாளின்நுனிபட்டதாலே,
மலைநிகர்த்த தோளுடையான் வேலனுக்கு
வாடிற்றாம் மலர் முகமும்! என்னால்! என்னால்!!

வீரப்பக் கிழவரைநான் கண்டேன்; அன்னார்
விளக்கமுறச் சொல்லவில்லை எனினும், "பெண்ணே!
ஆரப்பன் நாட்டுக்கு நரிபி றந்தான்?
அதுவெல்லாம் இல்லைஇனி நீயே ஆள்வாய்
நேரப்போ வதையெல்லாம் அறிவார் யாவர்?
நிலயறியா நரிக்கண்ணன் கூத்த டித்தான்!
தீரட்டும் என்நோயும்; ஆத்தா நோயும்!
சேரப்பல் லாண்டுநீ வாழி! என்றார்.

{நீலியும் அன்னமும் பேசியிருக்கையில் நரியின் மகன் பொன்னப்பன் வந்தான். }

பெரியார்வாய்ச் சொற்பலிக்கும் என்றாள் அன்னம்;
'பிழையார்செய் தாலுமவர் பிழையார் அம்மா!
உரியார்க்கோ தாயமும் உரிய தாகும்,-
ஒன்றுக்கும் அஞ்சற்க" என்றாள் நீலி!
நரியாரின் மகன்வந்தான் அங்கப் போது-
நான்உன்றன் அத்தான்என் றான் சிரித்தான்?
தெரியாதா நான் நேற்றுக் காலை, வீட்டுத்
தென்புறத்தில் நின்றிருந்தாய் பார்த்தேன் என்றான்.

என் அப்பன் உன் மாமன் ஆத லாலே
எனக்கு நீ மைத்துனிதான்! நானுன் அத்தான்!
பொன்னப்பன் என்று பெயர் எனக்கு! நான், மேல்
போட்டிருக்கும் பொன்னாடை பார் நகைபார்!
உன்னைப்போல் நான் அழகன்; அழகி நீயும்;
ஒன்பதுதேர் எனக்குமுண்டு வெள்ளியாலே!
தின்னப்பல பண்டங்கள் வீட்டிலுண்டு
திடுக்கிட்டுப் போவாய்நீ அவற்றைக் கண்டால்!

தேனாலும் பாலாலும் என்றன் மேனி

செம்மையுடன் வளர்ந்ததுண்டு மெய்தான். இந்நாள்
மானாலும் கிளியாலும் இளைத்துப் போனேன்.
மலர்ச்சோலை தன்னில்நான் ஓடி ஆடி!
ஆனாலும் ஒருபேச்சுக் கேட்பாய்; நானோ
அரசன்மகன்! பலர்என்னை மணக்க வந்தார்
போனாலும் போகட்டும் அன்ன மென்னும்
பூவையைத்தான் மணப்போமே எனநி னைத்தேன்.

எவ்வளவோ வேலையுண்டு முடிக்கவேண்டும்;
இங்கிருந்து போய்முதலில் முரச றைந்தே
எவ்வூர்க்கும் திருமணத்தை முழக்கச் சொல்லி
எங்கெங்கும் விதிகளை விளக்கச் சொல்லி
ஒவ்வொரு வீடும்சிறப்புச் செய்யச் சொல்லி
உன்பேரும் என்பேரும் எழுதி ஓலை
செவ்வையுறப் பிறநாட்டு மன்னர்க் கெல்லாம்
திருமணத்தின் அறிவிப்பை அனுப்ப வேண்டும்.

மணந்துகொண்டால் என்னிடமே இருக்க வேண்டும்
மரியாதை யாய்நடந்து கொள்ள வேண்டும்!
பிணம்போல எப்போதும் தூங்க வேண்டாம்!
பிச்சைக்காரர் வந்தால் அரிசி போடு!
பணம்போடு, குறைந்துவிடப் போவ தில்லை!
பாலினிக்கும்! நம்வீட்டில் மோர்பு ளிக்கும்!
துணிந்துநிற்பாய் என்னோடு திருடர் வந்தால்!
சுருக்கமென்ன முகத்தினிலே? அதெல்லாம் வேண்டாம்.
மனைவிஎன்றும் கணவனென்றும் இருந்தால் ஏதோ
மகிழ்ச்சியினால் கலாம்புலாம் எனக்கிடத்தல்
அனைவர்க்கும் உள்ளதுதான்; ஆனால் நாட்டின்
அரசனென்றும் குடிகளென்றும் இருத்த லாலே
எனைவந்து தொந்தரவு செய்ய லாமா?
எனக்கன்றோ அதுகுறைவு? நீயே சொல்வாய்
மனிதனுக்குத் தொலையுண்டு பண்ணு கின்றாய்;
மனைவியா மற்றென்ன விலங்குதானோ?

இவ்வகையாய்ப் பொன்னப்பன் அடுக்கு கின்றான்
இளவஞ்சி, நீலிமுகம் பார்த்துப் பார்த்தே
செவ்விதழின் கதவுடைத்து வரும்சிரிப்பைத்
திருப்பிஅழைத் துள்ளடக்கிக் கொண்டி ருந்தாள்
எவ்வளவோ சொல்லிவிட்டான், இன்னும் சொல்வான்;

என்தம்பி உனக்கென்ன பகையா? உன்னை
அவ்வளவாய் மதிக்கவில்லை என்று சொன்னால்
ஆர்குற்றம்? அப்படி நீ வைத்துக் கொண்டாய்!

மாமியார் ஒன்றுசொன்னால் மறுக்கின்றாயே
மருமகளைக் கப்பதெல்லாம் யார் பொறுப்பு
நாம்யார் அவரைவிடச் சிறியோ மன்றோ?
நம்பிள்ளை குட்டிகளை வளர்ப்பவர் யார்?
மீமீஎன் றழும்ஒன்று, மற்றும் ஒன்று
விளையாடும், ஒருபிள்ளை தேர்ந டத்தும்-
ஆமிந்த வேலையெலாம் அவர்பார்க் கட்டும்;
அதிலே நீ தலையிடுதல் சரியே இல்லை!

மணவீட்டின் வாயிலே கமுகும் தெங்கும்
வாழையும்கட் டுதல்வேண்டும்; ஒருபு றத்தில்
கணகணென இசைக்குருவி முழங்க வேண்டும்;
கைகாட்டிக் கண்காட்டி ஆடும் மாதர்
மணியரங்கில் அணிசெய்ய வேண்டும் அங்கு
வருவார்க்கு வெற்றிலையும் பாக்கும் தந்து
வணக்கத்தைச் சொல்லியனுப் புதலும் வேண்டும்-
வாயார நமைவாழ்த்தி அவர்கள் போவார்!

இவையெல்லாம் ஒருபுறமி ருக்க, நானோ
ஏழைகட்குச் சோறிட்டுத் துணியும் தந்து
கவலையிலா திருக்கும்வகை செய்வதென்று
காப்புக்கட் டிக்கொண்டேன்! அதுவு மின்றி
தவில்அடிப்போன் காதெல்லாம் கிழிப்பான்; அந்தச்
சந்தடியை விலக்கிவிட வேண்டும்! மிக்க
உவகையுடன் தாலியினைக் கட்டு கின்றேன்
உன்கழுத்தை என்பக்கம் திருப்புநன்றாய்-
ஏன்வெட்கப் படவேண்டும்? கட்டு வோன்நான்
இதனாலே யாருன்னை இகழ்வார் கூறு?
கூன் என்ன? நிமிர்ந்திருந்தால் நல்ல தன்றோ?
கூட்டமாய் வந்தவர்கள் போன பின்பு
ஏனத்தில் பசுப்பாலை ஏந்தி வந்தே
எனக்குமுனக் கும்கொடுக்கும் போது, நீஎன்
மானத்தைக் கெடுக்காதே சொன்னேன் சொன்னேன்:
வாங்கிக்கொள் நான்குடிப்பேன்; குடிப்பாய் நீயும்.

பிள்ளைகளை தூங்க வைத்த பிறகுதானே

பெற்றவள்தூங் கிடவேண்டும்? அதைவி டுத்துச்
சொள்ளொழுக நீமுன்பு தூங்க லாமா-
சொல்என்றான் கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டே!
பள்ளிக்குப் போகையிலே பிள்ளை கட்குப்
பண்டங்கள் கொடுத்தனுப்பச் சொன்னான்; சொல்லி,
வெள்ளைவிழி காட்டி உடல் துவண்டு குந்தி
மெதுவாகப் படுத்துப்பின் குறட்டை விட்டான்!

சிரிக்கின்ற நீலியினை நோக்கி அன்னம்
தெளிந்திடும்உள் ளத்தோடு செப்பு கின்றாள்;
"இருக்குமென நான்நினைத்தேன் அந்தப் பேழை
இவனிடத்தில் இல்லையடி, நல்ல வேளை;
சிரிக்க உடல் எடுத்தவனை மணக்கத் தக்க
தேவைஇல்லை; ஆனாலும் இவனைப் போலே
பொருத்தமில்லான் பேழையினைக் கொண்டு வந்தால்
பொற்றாலி புனையவோ வேண்டும்?!' என்றாள்.

{ நீலியும் அன்னமும் நிலா முற்றத்திற்சேர்ந்தனர். அதே இரவில் நரிக்கண்ணனும் அமைச்சும் தனித்துப் பேசியிருந்தார்கள். }

சிரித்திருந்த நீலியவள் இரக்க முற்றாள்
சிலபேசி நிலாமுற்றம் நீங்கி னார்கள்!
விரித்திருந்த மெத்தையிலே தனிய றைக்குள்
மேம்பாட்டுத் தாமரைக்கண் கூம்ப லுற்றாள்
கிரிச்சென்னும் சுவர்க்கோழி வாய டங்கிக்
கிடக்கின்ற நள்ளிரவில் அமைதி யின்றி
நரிக்கண்ணன் தனக்குரிய அமைச்ச னொடு
நடுக்கமொடு பலபேசிக் கிடப்பானானான்,

தேன் வெறுக்கும் வண்டுண்டோ! நல் அறப்போர்ச்
செயல்வெறுக்கும் தமிழருண்டோ! தெண்ணீர் தன்னை
மீன்வெறுத்த துண்டோ? இவ் அன்ன மென்னும்
மின்னாள் தன் திருமணத்தை வெறுத்துரைத்தாள்
ஏன்வெறுத்தாள்? பேரின்பம் விரும்பு கின்றாள்!
எதைஅவள் பேரின்பமென நினைத்தாள்? யாவும்
தான்வெறுத்தும், என்குடியை வேரறுத்தும்
தன்பழிதீர்ப் பதையே பேரின்பம் என்றாள்.

பேழையினை, அதிலிருக்கும் பட்ட யத்தைப்

பெற்றபின்பு கதிர்நாட்டின் உரிமை தன்னை
வேழத்தா னிடம்காட்டி ஆட்சி பெற்று
வெள்ளெருக்கை என்வீட்டில் வளர்க்க அன்றோ
ஆழத்தில் உழுகின்றாள்! என்ன செய்வேன்!
அறிவுடையாய் உரைஎன்றான்! அமைச்சன் சொல்வான்;
பேழைகிடைக் காதபடி செய்ய வேண்டும்
கிடைத்துவிட்டால் பேரிழவே என்று சொன்னான்.

நமைச்சேர்ந்த படைமறவர் போல்உடுத்து
நம்மோடு நின்றிருந்தான் அவன்பால் தந்து
"சுமந்துபோய்த் தேரோட்டி யிடம் கொடுப்பாய்
தூய்தான பேழையினை" என்று சொன்னேன்
இமைக்குள்ளே கருவிழியைக் கொண்டு போகும்
எத்தனவன் பேழையினை ஏப்ப மிட்டான்
கமழாத புதர்ப்பூப்போல் திருடர் யாரும்
கதிர்நாட்டின் மலைமேல்தான் இருத்தல் கூடும்.

பெரும்பாலும் பேழையங்கே இருத்தல் கூடும்
பெருந்திரளாய் ஆட்களைநாம் அனுப்ப வேண்டும்!
ஒருவரையும் மலைப்பக்கம் விடுதல் வேண்டாம்!
ஊர்தோறும் தேடுவதும் தேவை என்று
நரிக்கண்ணன் உரைத்திட்டான். அமைச்சன் சொல்வான்:
நம்மலையில் பிறர்வருதல் கூடாதென்று
தெரிவித்தல் முறையல்ல, வேழ மன்னர்
திட்டத்தை நாம்மறுத்தல் கூடாதென்றான்.

ஆம்! இதற்கோர் சூழ்ச்சியினை நானுரைப்பேன்
அம்மலையில் இப்போதே பூதம் ஒன்றை
நாம்அனுப்பி அஞ்சும்வகை செய்யச் சொல்லி
நாடெல்லாம் அந்நிலையைப் பரப்ப வேண்டும்
போம்மக்கள் போவதற்கு நடுங்கு வார்கள்
போய்த்தேடு வாரெல்லாம் நாமே யாவோம்
நீமாறு பேசாமல் இதனைச் செய்க
நெடும்பேழை கிட்டும்என நரியுரைத்தான்.

**{நரிங்கண்ணனின் ஏற்பாட்டின்படி 'எட்டி'
என்பான் பூதம்போல் மலைமேல் ஏறிக் கூச்சலிட்டான். }**
"எட்டி" எனும் ஓர்ஆளை அழைத்து வந்தே
எரிவிழியும் கருமுகமும் நீண்ட பல்லும்

குட்டைமயிர் விரிதலையும் கொடுவாள் கையும்
கூக்குரலும், நீர்ப்பாம்பு நெளியும் மார்பும்
கட்டியதோர் காருடையும் ஆக மாற்றிக்
காணுவார் நிலைப்படியே பூதம் ஆக்கி
விட்டார்கள் மலையின்மேல்! "எட்டி" நின்று
வெளியெல்லாம் அதிர்ச்சியுறக் கூச்சலிட்டான்.

{பூதத்தைக் கண்டவரும் கேள்வியுற்றவரும்
அஞ்சி நிலைகுலைந்தோடினார்கள். }
ஒளிவிளைக்கும் கதிரவனும், தோன்றாக் காலை
உயிர்விளைக்க நெல்விளைக்கும் உழவரெல்லாம்
களிவிளைக்கும் தமிழாலே பண்டி தர்க்குக்
கலைவிளைக்கும் எளியநடைப் பாட்டுப் பாடிக்
குளிர்விளைக்கும் மலைசார்ந்த நன்செய் நாடிக்
கொழுவிளைக்க உழச்சென்றார்; காதில் கேட்டார்
வெளிவிளைத்த கூச்சலினை! மலைமேற் கண்டார்
விழிவிளைக்கும் எரியோடு கரும்பூதத்தை

ஆழ்ந்தடிக்கும் ஏரடியும் தாற்றுக் கோலும்
அயலடிக்கும் வால்எருதும் நோக்கா ராகி
வீழ்ந்தடித்துக் கொண்டோடி நகர டைந்து
விலாஅடிக்கும் பெருமூச்சுவிட்டு நின்று
சூழ்ந்தடித்துத் தின்னஒரு கரிய பூதம்
சுடரடிக்கும் கொடுவாளும் கையுமாகத்
தாழ்ந்தடிமேல் அடிவைத்து வருங்கால் அந்தச்
சந்தடிகேட் டடியேங்கள் வாழ்ந்தோம் என்றார்.

இதுமட்டும் சிலர்உரைக்கக் கேட்கு மட்டும்
இன்னொருவன் புளுகினான் இயன்ற மட்டும்,
அதுமட்டும் தனியல்ல வான மட்டும்
அளவுடைய ஐந்தாறு பெரும்பூ தங்கள்
குதிமட்டும் நிலத்தினிலே தோன்றா வாகிக்
கொண்டமட்டும் ஆட்களையும் வாயிற் கௌவி
எதுமட்டும் வருவேன்என் றெனையே பார்க்கும்
என்மட்டும் தப்பினேன் என்று சொன்னான்.

வாலிருந்த தா? என்றே ஒருசேய் கேட்டான்
வாலில்லை பின்புறத்தில் ஏதோ ஒன்று
கோலிருந்ததோ என்றும் கொடியோ என்றும்

கூறமுடியா நிலையில் இருந்த தென்றான்
மேலிருந்து வந்திடுமோ என்றான், அந்த
வீதிவரை வந்தனைப் பார்த்தேன் என்றான்
காலிருந்தும் போதாமல் இறக்கை வேண்டிக்
கடிதாக ஓடினான் ஐயோ என்றே!

அவனோடக் கண்டொருவன் ஓடஅங்கே
அத்தனைபே ரும்பறந்தார்! பூதம்! பூதம்
இவணோடி வந்ததெனக் கூச்ச லிட்டார்!
இவ்வீதி அவ்வீதி மக்கள் எல்லாம்
கவணோடும் கல்லைப்போல் விரைந்தா ரேனும்
எவ்விடத்தில் போவதென்றும் கருதவில்லை
கவலைஎரு துகள்போல மக்கள் யாரும்
கால்கடுக்க நகர்சுற்றிச் சுற்றி வந்தார்.

அத்தெருவில் அவ்வீட்டில் பூத மென்றும்
அதுபூதம் இதுபூதம் எனப்பு கன்றும்
தொத்துகின்ற வெளவால்போல் மரத்தின் மீதும்
தூங்குகின்ற பூனைபோல் பரண்கள் மீதும்
முத்தெடுக்கும் மனிதர்போல் கிணற்றி னுள்ளும்
மூட்டையினைப் போல்வீட்டின் இடுக்கி னுள்ளும்
மொய்த்திருக்க லானார்கள்! கருத்தின் பூதம்
முன்னிற்கும் பூதமாய் எங்கும் கண்டே!

முன்நடப்போர் பின்வருவோர் தம்மை எல்லாம்
முகம்திருப்பிப் பார்க்கும்முனம் பூதம் பூதம்
என்றலறி எதிர்வருவோர் தமைஅணைக்க
என்செய்வோம் பூதமென அவரும் ஓடி
நின்றிருக்கும் குதிரையையோ எதையோ தொட்டு
நிலைகலங்கி விழும்போதும் புழுதி தூற்றி
முன்றிலிலே பிள்ளைகளின் கண்கெடுத்து
முழுநாட்டின் எழில்கெடுக்க முழக்கஞ்செய்வார்.

{ நீலியோடு அன்னம்! }

நினைக்கையிலே என்நெஞ்சம் எரியு தேடீ;
நினையாமல் இருப்பதற்கோர் வழியுமுண்டோ?
பனைக்கைஉறும் களிறுபோல் தந்தை யாரும்
படருமலர்க் கொடிபோலும் அன்னை யாரும்
எனைக்கையிலே ஏந்திவளர்த் தார்கள் ஐயோ

இறக்கையிலே துடிக்கையிலே என்றன் பெண்ணே
உனைக்கையில்வைத் தோம்இப்போ துளத்தில் வைத்தோம்.
உயிர்விட்டோம் அயல்விடுத்தோம் எனச்சென்றாரோ?

நன்செய்வாய்ச் செந்நெலெலாம் பொன்ம லைபோல்
நனிகுவிக்கும் கதிர்நாட்டின் முடிபு னைந்த
பின்செய்வாய் அருஞ்செயல்கள் அறச்செ யல்கள்!
பெருநூலின் ஆராய்ச்சி, இளமை போகும்
முன்செவ்வாய் என்றுரைத்த என்பெற் றோர்கள்
முதுநாட்டை விட்டாவி முடியும் போதில்
என்செய்வாய் என்செய்வான் என்றன் பெண்ணே
எனப்பரிவாய்க் கதறிற்றோ அவரின் செவ்வாய்?

{ துயருறும் அன்னத்தை ஓடம் ஏறி உலவ நீலி அழைத்தாள். }
{ படகு ஆற்றில் போகும்போது, மழையும் பெருங்
காற்றும்! }
கிழக்கினைநோக் கிப்படகு செல்லும் போதில்
கேள்விஇலார் நெஞ்சம்போல் இருண்டு, நீளும்
வழக்குடையார் செல்வம்போல் மின்னி மாய்ந்து
வண்பொருளை இழந்தான் போல் அதிர்ந்து பின்னர்
மழைக்கண்ணீர் உகுத்ததுவான் மேற்கி னின்று
வந்ததுசெய் யாற்றினிலே பெரிய வெள்ளம்
பழக்குலைமேல் எறிந்தகுறுந் தடியே போலப்
பாய்ந்ததொரு பெருங்காற்றுப் படகு நோக்கி!

தம்மாலா காதென்று கைவிட் டார்கள்
தடந்தோளால் படகோட்டும் மக்கள் யாரும்!
இம்மாநி லத்தின்வாழ் விதுவோ என்றே
இழைபோலும் இடையுடையாள் அழுதாள்! நீலி
கைம்மீது தலைசாய்த்துக் கதற லானாள்!
கவிழ்ந்துபோம் நிலையினிலே வந்து ஓடம்,
செம்மானூர்க் கரையினிலோர் குடிசைக் குள்ளே
தெரிந்ததுதாய்க் கும்சேய்க்கும்! விரைந்தெழுந்தே

{ ஆத்தாவோடிருந்த வேலன் ஓடி, ஓடத்தை நிறுத்தி
இருவரையும் தன் குடிசைக்குக் கொணர்ந்தான். }
"விடை" என்று கேட்டான்சேய்! நடஎன்றாள் தாய்!
விரைந்தோடிப் பெருமரத்தில் கயிறு கட்டி
நெடுமுனையை ஒருகையாற் பற்றி நீந்தி,

நிலைதவறும் ஓடத்தில் ஏறிச் சேந்திக்
கடிதினிலே ஓடத்தைக் கரையில் சேர்த்தான்,
கசங்கியஓர் கொடிபோலக் கிடந்த அன்னத்
துடியிடைக்கும் நீலிக்கும் தோள் கொடுத்துச்
கரைபடர்ந்த சிறுகுடிசை தன்னில் சேர்த்தான்!

{ அன்னம், வேலன் அன்பு பேச்சுகள் }
ஆத்தாவே இவர்யார்என் றன்னம் கேட்டாள்!
அவன்தான் என்மகன் என்று சொன்னாள் ஆத்தா
தீத்தாவும் கண்ணுடையார் வேழ நாட்டார்
சிறைபிடிக்க,வருகையிலே மறித்தே என்னைக்
கடமைபுரிந் தான்இவனே என்றாள் ஆத்தா;
வாய்த்தீரே மானத்தை உயிரைக் காக்க
மறப்பரிது நும்நன்றி என்றாள் அன்னம்!

ஒருசற்றும் பயனில்லா உடம்பை, வாழ்வோ
உண்டில்லை எண்ணுமொரு மின்னைத், தின்ன
நரிசற்றும் விலகாத கூட்டைச், சான்றோர்
நகைப்புக்கே இலக்கான குமிழி தன்னை,
முரசுக்கு வாய்ஓயாக் குறட்டில் மன்னர்
முடிசாய்க்க நெடிதாண்ட மன்ன ரின்பெண்
ணரசுக்கோ ஆட்படுத்தா திருத்தல் வேண்டும்?
அறிவுக்கோ இழிவுதனை ஆக்க வேண்டும்!

எனைஈன்ற தந்தைக்கும் தாய்க்கும் மக்கள்
இனம்ஈன்ற தமிழ்நாடு தனக்கும் என்னால்
தினையளவு நலமேனும் கிடைக்கு மென்றால்
செத்தொழியும் நாள்எனக்குத் திருநா ளாகும்
பனையளவு நலமேனும் தன்னலத்தைப்
பார்ப்பானோர் மக்களிலே பதடி யாவான்
உனைஒன்று வேண்டுகிறேன் என்னால் ஆவ
துண்டென்றால் அதற்கென்றன் உயிருண்டென்றான்,

இழந்தபாண் டியன்பரிசைத் தருவார்க் கென்னை
இதந்துபோ வேன், என்று முரசம் எங்கும்
முழங்கியஓர் சேதியினை அறியீர் போலும்!
முயலாமே இத்தனைநாள் கழித்தீர் போலும்
பழம்பெரிய பாண்டியனார் பேழைக் குள்ளே
பகைவர் தமை ஒழித்திடும்ஓர் குறிப்பும் உண்டு!

கொழுத்தபுகழ் உமக்குண்டு கொண்டு வந்தால்!
கொடைகொடுத்த தாகும்இந் நாட்டுக்கென்றாள்.

பேழையின தடையாளம், பறிபோய் விட்ட
பின்னிலைமை, முன்னிலைமை, பூதச் சேதி,
ஆழ உரைத் திடலானாள் அன்னம்! வேலன்
அத்தனையும் கேட்டிருந்தான். "நானோ மெத்த
ஏழைமகன்; நரிக்கண்ணர் ஆணை எங்கே
யானெங்கே, ஆயினும்என் கடமை உண்டு.
பேழையினைக் கொண்டுவந்து தருவேன்; அன்றிப்
பேருலகில் உயிர்வாழேன என்றான் வேலன்.

மாத்தீயன் நரித்கண்ணன், காணா வண்ணம்
மறைந்தவளும், வேழனிடம் வழக்கும் இட்டக்
காத்தவளும், நேர் நின்றே இன்றும் அன்றும்
காத்தவனை ஈன்றெடுத்துப் பாலும் ஊற்றிக்
காத்தவளும், இனிக்காப்பா ளும், பெண் ணாளின்
கண் ணெனவே வாழ்பவளும் ஆன அன்பின்
ஆத்தாவின் இடதுகை நோக்கி நோக்கி
அழுதிருந்தாள், வீரப்பன் நிலைக்கு நைந்தாள்.

{ கொய்யாக் குடியில் வீரப்பன், ஒரு குடிசையில்
இருக்கிறான், தோழன் ஒருவன் வருகிறான் }
செய்யாற்றின் கரையினிலே, செம்மா னூரில்
செல்வனையும், மனைவியையும், விட்டு வேறு
கொய்யாக்கு டிக்குச் சென் றான் வீரப்பன்,
கொய்திட்ட காலோடும் ஆட்க ளோடும்!
எய்துமோர் கால்நோயால் அவ்வி டத்தில்
இரவினில் ஒர் குடிசையிலே இருக்கும் போதில்
ஐயா என் றொருதோழன் அழைத்தான்; "இந்த
அரசாட்சி நம்மிடத்தில் வந்த" தென்றான்.

மாட்சியுறும் மன்னவனைப் பின்னால் குத்தி
மன்னவனின் இன்னுயிராய், வையத் தின்கண்
காட்சிக்கோர் ஒவியம்ஆய், வாழ்ந்து வந்த
கட்டழகை வஞ்சத்தால் வெட்டி வீழ்த்தி,
வாட்சுழலால் உயிர்சுழலக், கணக்கில் லாத
மக்களைவீழத் துங்கொடுமை தீரா இந்த
ஆட்சிக்குப் புறம்பாய்நான் இருக்கும் போதே

அற்றதுகால்! அரசுபெற்றால் உயிர்போம் என்றான்.

இருட்டறையில் உள்ள தடா உலகம்! சாதி
இருக்கின்ற தென்பானும் இருக்கின் றானே!
மருட்டுகின்ற மதத்தலைவர் வாழ்கின்றாரே!
வாயடியும் கையடியும் மறைவ தெந்தாள்?
சுருட்டுகின்றார் தமகையில் கிடைத்தவற்றை!
சொத்தெல்லாம் தமக்கென்று சொல்வார் தம்மை
வெருட்டுவது பகுத்தறிவே! இல்லை யாயின்
விடுதலையும் கெடுதலையும் ஒன்றே யாகும்.

எல்லோர்க்கும் எல்லாம் என் றிருப்பதான
இடம் நோக்கி நடக்கின்ற திந்த வையம்
கல்லாரைக் கானுங்கால் கல்வி நல்காக்
கசடர்க்குத் தூக்குமரம் அங்கே உண்டாம்,
இல்லாரும் அங்கில்லை; பிறன் நலத்தை
எனதென்று தனியொருவன் சொல்வான் அங்கே!
நல்லாரே எல்லாரும் அவ்வையத்தில்
நமக்கென்ன கிழியட்டும் பழம்பஞ்சாங்கம்!

என்றுரைத்தான் வீரப்பன்! தோழன் சொல்வான்:
எழிற்பாண் டியன்பரியைத் தேடு கின்றார்
தென்மலையிற் பிறர் அணுகா திருக்கும் வண்ணம்
செய்துவிட ஒருவனை அம் மலைமேல் ஏற்றித்
தின்ன வரும் பூதமிது என்று சொல்லித்
தெருவாரை அழும்பிள்ளை ஆக்கி வைத்தே
அன்னவரே பேழையினைத் தேட லானார்
அம்மலையை இன்றளந்தால் ஆள்மட்டந்தான்.

வீடெல்லாம் தரைமட்டம், ஆல் இருந்த
வேரெல்லாம் பறித்ததிலே கிணற்றின் மட்டம்!
காடகழ்ந்த நீரூற்றின் ஆழங்காணில்
கடலுண்டே அது நமக்குக் கணுக்கால் மட்டம்!
ஈடற்ற கலைப்பொருள்கள் இருக்கும் மன்றம்,
எண்ணற்ற ஆய் கூடம்,பள்ளி,இந்த
நாடழிய ஆளுகின்ற நரிக்கண் ணற்கோ
நல்லறிவோ அணுவுக்கும் மிகவும் மட்டம்!

முட்டையொடு கழுதைநடந் திருக்கும், பின்னே
முழுக்கூன்ன ஏகாலி செல்வான், அந்தப்

பாட்டையிலே பஞ்சுநிறை கூடை போகும்
உழவர்க்குப் பழங்கூழும் எடுத்துச் செலவார்
காட்டுநீலச்சாயம் கொண்டு செல்வார்,
குறுக்குநெடுக் காய்மக்கள் பல்பேர் செல்வார்!
காட்டாளோ பூதம் என்பான், அஞ்சி வீழ்வார்!
கரும்பூதம் வெண்பூதம் ஆவார் யாரும்.

அரண்மனையின் யானைவரப், பூதம் என்றே
அலறினார், மாவுத்தன்! வைக்கோல் வண்டி
எருதின்மேல் வீழ்ந்தான்! சாய்ந்ததுவைக்கோலும்
எழுப்பிவைத்த சாரந்தான் நெளிய உச்சி
இருந்தகொல் லூற்றுக்கா ரன்குதித் தான்!
எரியடுப்பால் கூரையும் வைக்கோலும் பற்றித்
தெருப்பற்றி எரிகையிலே, பூதம் அங்கே
சிரிப்பதென அலறினார் அடுத்த ஊரார்!
அஞ்சவைக்கும் பூதத்தை அஞ்ச வைக்கும்
அஞ்சாறு பூதத்தை நாமனுப்பிக்
கொஞ்சிவிளை யாடவிட்டால் நல்ல தாகும்
கூறுகநீர் விடை என்றான். அதனைக் கேட்டு
நெஞ்சில்வைத்தே வீரப்பன், 'வேண்டு மானால்
நிகழ்த்துவோம்.நடப்பதெல்லாம் அறிய வேண்டும்
வஞ்சமுற்ற நரிக்கண்ணன் ஆட்கள், எந்த
வழிச் சென்றார் என்பதையும் காண்போம என்றான்.

கொண்டுவந்த பேழையினை மகனிடத்தில்
கொடுப்பதெனில், நான் கொடுத்தால்சிக்கல் உண்டாம்
பண்டெனது செயலை அவன் அறிய நேரும்;
பாண்டியனார் பரிசினையும் வெறுப்பான்' என்று
தொண்டுகிழ வன்புகன்றான்! 'மகனிடத்தில்
சொல்லாமல் பிறர்கையால் கொடுப்பீர்' என்றே
அண்டையிலே இருந்த அவன் சொல்ல; ஆம் ஆம்
அது நன்று நன்றென்றான் அவ்வீரப்பன்!

கவிமணியின் கவிதைகள்

கவிமணி சி. தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

கவிமணி தேசிக விநாயகம் 27 சூலை 1876 – 26 செப்டம்பர் 1954) 20ஆம் நூற்றாண்டில் குமரி மாவட்டத்திலுள்ள தேரூரில் வாழ்ந்த ஒரு புகழ் பெற்ற கவிஞர். பக்திப் பாடல்கள், இலக்கியம் பற்றிய பாடல்கள், வரலாற்று நோக்குடைய கவிதைகள், குழந்தைப் பாடல்கள், இயற்கைப் பாட்டுகள், வாழ்வியல் போராட்ட கவிதைகள், சமூகப் பாட்டுகள், தேசியப் பாட்டுகள், வாழ்த்துப் பாக்கள், கையறு நிலைக் கவிதைகள், பல்சுவைப் பாக்கள் என விரிந்த தளத்தில் செயல்பட்டவர்.

சிவதாணுப்பிள்ளை -ஆதிலட்சுமி தம்பதியர்க்கு இரண்டு பெண் குழந்தைகளை அடுத்து மூன்றாவதாக தேசிக விநாயகம் பிறந்தார். இரண்டு பெண்களுக்கு பின் பிறந்த ஆண் மகவுக்கு தான் வணங்கும் தேசிக விநாயகரின் பெயரை வைத்தார் சிவதாணுப்பிள்ளை. ஒன்பதாவது வயதில் தன் தந்தையை இழந்தார். எம். ஏ. படித்த கவிமணி பின் ஆசிரியர் பயிற்சி படித்து தான் படித்த பள்ளியிலேயே ஆசிரியர் ஆனார். உமையம்மை எனும் பெண்ணை 1901இல் மணம் முடித்தார். நாஞ்சில் நாட்டார் தன் மனைவியை குட்டி, பிள்ளாய் என்று அழைத்து கொண்டிருந்த நாட்களில் கவிமணி தன் மனைவியை தாயி என்று மரியாதையுடன் அழைப்பார். குழந்தைப்பேறு இல்லாத கவிமணி தனது அக்காள் மகன் சிவதாணுவை தனது மகன் போல வளர்த்தார்

நாகர்கோவிலிலுள்ள கோட்டார் ஆரம்பப்பள்ளி, நாகர்கோவில் ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளி மற்றும் திருவனந்தபுரம் பெண்கள் கல்லூரி போன்றவற்றில் ஆசிரியராக 36 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார்.

தமிழில் குழந்தைகளுக்காக முதன்முதலில் தொடர்ச்சியாகப் பாடல்களை எழுதினார். 1938 ஆண்டு வெளியான அவருடைய மலரும் மாலையும் தொகுதியில் 25 க்கும் மேற்பட்ட குழந்தைப் பாடல்கள், 7 கதைப் பாட்டுகள் இடம்பெற்றிருந்தது..

ஆராய்ச்சித் துறையிலும் தேசிக விநாயகம் பிள்ளை பல அரிய பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறார். 1922-இல் 'மனோன்மணியம் மறுபிறப்பு' என்ற திறனாய்வுக் கட்டுரையை எழுதினார். சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேரகராதி உருவாக்கத்தில் மதிப்பியல் உதவியாளராக இருந்தார். கம்பராமாயணம் திவாகரம், நவநீதப் பாட்டியல் முதலிய பல நூல்களின் ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தொகுத்திருக்கிறார். 'காந்தளூர்ச்சாலை' பற்றிய ஆய்வு நூலை எழுதினார்.

24 திசம்பர் 1940 இல் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழவேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை கவிமணி என்ற பட்டம் வழங்கினார்[. 1943 இல்

அண்ணாமலை அரசர் ஆத்தங்குடியில் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார். பெரும் பொருள் வழங்க முன் வந்தபோது அதை வாங்க மறுத்து விட்டார். 1954 இல் கவிமணிக்குத் தேரூரில் நினைவு நிலையம் அமைக்கப்பட்டது. அக்டோபர் 2005இல் இந்திய அரசு அஞ்சல் தலை வெளியிட்டுச் சிறப்பித்தது.

1. உடல் நலம் பேணல்

உடலின் உறுதி உடையவரே
 உலகில் இன்பம் உடையவராம்;
இடமும் பொருளும் நோயாளிக்கு
 இனிய வாழ்வு தந்திடுமோ? 1

சுத்தமுள்ள இடமெங்கும்
 சுகமும் உண்டு? நீ அதனை
நித்தம் நித்தம் பேணுவையேல்,
 நீண்ட ஆயுள் பெறுவாயே. 2

காலை மாலை உலாவிநிதம்
 காற்று வாங்கி வருவோரின்
காலைத் தொட்டுக் கும்பிட்டுக்
 காலன் ஓடிப்போவானே! 3

கூழையேநீ குடித்தாலும்,
 குளித்த பிறகு குடி, அப்பா!
ஏழை யேநீ ஆனாலும்
 இரவில் நன்றாய் உறங்கப்பா! 4

மட்டுக் குணவை உண்ணாமல்
 வாரி வாரித் தின்பாயேல்,
திட்டு முட்டுப்பட்டிடுவாய்;
 தினமும் பாயில் விழுந்திடுவாய். 5

2. நாட்டுக்கு உழைப்போம்

என்றும் தமிழ்மக்கள் யாவரும் ஒத்திணங்கி,
ஒன்றித்து நின்றால் உயர்வுண்டாம்; - அன்றெனில்,
மானம்போம், செல்வம்போம், மானிட வாழ்விற்குரிய
தானம்போம், யாவும்போம், தாழ்ந்து. 1

பண்டைத் தமிழர் பழம்பெருமை பாடிஇன்னும்

மண்டை யுடைத்து வருந்துவதேன்? - அண்டும்இக்
காலத்திற் கேற்றகல்வி கற்றுக் கடைப்பிடித்து
ஞாலத்தில் வாழ்ந்திடுவோம் நன்கு. 2

வாணிகம் செய்வோம்; வயலிற் பயிர்செய்வோம்;
காணரிய கைத்தொழிலும் கண்டு செய்வோம் - பேணிநம்
சந்தத் தமிழ்வளர்ப்போம்; தாய்நாட்டுக்கே உழைப்போம்;
சிந்தை மகிழ்ந்து தினம். 3

தெய்வம் தொழுவோம்; திருந்தத் தமிழ்கற்போம்;
செய்வினையும் நன்றாகச் செய்திடுவோம் - ஐயமின்றி
எவ்வெவ் வறமும் இனிது வளர்த்திங்குச்
செவ்வையுற வாழ்வோம் தினம்.
4

3. தொழிலாளிகளின் முறையீடு

பாடு படுவர்க்கே - இந்தப்
பாரிடம் சொந்தமையா!
காடு திருத்தி நல்ல - நாடு
காண்ப தவராலவோ 1

மந்திர மோதுவதால் - எங்கும்
வயல்வி ளைவதுண்டோ?
தந்திரப் பேச்சாலே - அரிசி
சாதமாயிடுமோ? 2

கட்டும் ஆடையாகப் - பருத்தி
காய்த் தளிப்ப துண்டோ?
சட்டி பானையெலாம் - மண்ணில்
தாமே எழுவதுண்டோ ? 3

உழுது பயிர்செய்வோன் - வயிற்றுக்
குணவு பற்றாமல்,
அழுத முதுநிதம் - நிற்ப
தறியீ ரோ! ஐயா 4

ஆடை நெய்திடுவோன் - போர்க்கும்
ஆடை யில்லாமல்
வாடை கொண்டுநிதம் - கிடந்து
வருந்த லாமோ? ஐயா ! 5

வீடு கட்டுமொரு - கொத்தன்
விடுதி யில்லாமல்,
ஆடு மாடுகள்போல் - உலகில்
அலைய லாமோ? ஐயா! 6

4. வீரத்தாய்

தாயிற் சிறந்த தப்பா! - பிறந்த
தாய்நா டதுபேணார்
நாயிற் கடைய ரென - இந்த
நானிலம் சொல்லும், அப்பா! 1

தாய்நிலம் காத்திடவே - ருஷியர்
சாவும் மதித்திடாமல்
காய்சினப் போரதிலே - சென்று
கலப்பது கண்டிலையோ? 2

நன்றுபுரி வதற்கே - உடலை
நாமிங் கெடுத்தோம், அப்பா!
நின்று தெரிந்திடுவாய் - அதுதான்
நீர்மேற் குமிழி, அப்பா 3

பாரத நாடளித்த - உன்றன்
பரம்பரை முன்னோரின்
வீரச் செயலை எல்லாம் - நீயும்
மேற்கொள்ள வேண்டும், அப்பா! 4

புகழ்வி ளையுமிடம் - அந்தப்
போர்முனையே, அப்பா!
மகனே உன்தாயின் - உள்ளம்
மகிழச் செய்வாய், அப்பா! 5

சற்றும் தளராமல் - இன்று
சண்டைக்குப் போய்வருவாய்;
வெற்றி கிடைக்கும், அப்பா! - ஈசனை
வேண்டித் தொழுதேன், அப்பா. 6

5. உழைக்க வேண்டும்

மன்னும் சுதந்திரத்தை - நாட்டில்
மக்கள் அடைந்தவுடன்

பொன்னை மழையாக - வானம்
    பொழிந்து கொட்டிடுமோ? 1

பாலை சோலையாகிக் - கனிகள்
    பழுத்து தீர்ந்திடுமோ?
சேலை சேலையாகப் - பருத்திச்
    செடிகள் காய்த்திடுமோ? 2

ஆக்கம் வேண்டு மெனில் - நன்மை
    அடைய வேண்டுமெனில்
ஊக்கம் வேண்டுமப்பா! - ஓயாது
    உழைக்க வேண்டுமப்பா! 3

உண்ணும் உணவுக்கும் - இடுப்பில்
    உடுக்கும் ஆடைக்கும்
மண்ணில் அந்நியரை - நம்பி
    வாழ்தல் வாழ்வாமோ? 4

நெற்றியின் வியர்வை - நிதமும்
    நிலத்தில் வீழ்ந்திடிலே
சற்றும் வாடாமல் - சுதந்திரம்
    தழைத்து வருமப்பா! 5

ஜாதிச் சண்டையெலாம் - ஓய்ந்து
    தணிய வேண்டுமப்பா!
நீதி நாடெங்கும் - நிலைத்து
    நிற்க வேண்டுமப்பா! 6

உலக மக்களெல்லாம் - அன்போடு
    ஒரு தாய் மக்களைப் போல்
கலக மின்றிவாழும் - காலம்
    காண வேண்டுமப்பா! 7

6. வாழ்க்கைத் தத்துவங்கள்

நாமே நமக்குத் துணையானால்,
    நாடும்பொருளும் நற்புகழும்
தாமே நம்மைத் தேடிவரும்;
    சற்றும் இதற்கோர் ஐயமுண்டோ? 1

நெஞ்சிற் கருணை நிறைந்தவர்க்கு,

நேயம் கொண்ட நெறியோர்க்கு,
விஞ்சும் பொறுமை யுடையவர்க்கு
வெல்லும் படைகள் வேறுளவோ? 2

உள்ளந் தேறிச் செய்வினையில்
ஊக்கம் பெருக உழைப்போமேல்,
பள்ளம் உயர்மே டாகாதோ?
பாறை பொடியாய்ப் போகாதோ? 3

சாதிசாதி என்றுநிதம்
சண்டை போட்டு, மண்டைகளை
மோதி மோதி உடைப்பதொரு
மூடச் செயலென் றுணரீரோ? 4

வாட்டும் உலகில் வழுத்தரிய
வாழ்க்கைத் துணையாம் மங்கையரை
ஆட்டும் பொம்மை அடிமைகளாய்
ஆக்கி வைப்ப தழகாமோ? 5

. 7. கோவில் வழிபாடு

கோவில் முழுதுங்கண்டேன் உயர்
கோபுரம் ஏறிக்கண்டேன்
தேவாதி தேவனையான் தோழி
தேடியுங் கண்டிலனே 1

தெப்பக் குளங்கண்டேன் சுற்றித்
தேரோடும் வீதிகண்டேன்
எய்ப்பில்லைப்பாம் அவனைத் தோழி
ஏழையான் கண்டிலனே 2

1சிற்பச்சிலைகண்டேன் நல்ல
சித்திர வேலைகண்டேன்
அற்புத மூர்த்தியினைத் தோழி
அங்கெங்கும் கண்டிலனே 3

பொன்னும் மணியுங்கண்டேன் வாசம்
பொங்குபூமாலை கண்டேன்
என்னப்பன் எம்பிரானைத் தோழி
இன்னும்யாம் கண்டிலனே 4

தூபமிடுதல் கண்டேன் தீபம்

சுற்றி எடுத்தல் கண்டேன்
ஆபத்தில் காப்பனைத் தோழி
அங்கேயான் கண்டிலனே 5

தில்லைப்பதியுங்கண்டேன் அங்குச்
சிற்றம்பலமுங் கண்டேன்
கல்லைக்கனிசெய்வோனைத் தோழி
கண்களாற் கண்டிலனே 6

கண்ணுக் கினியகண்டு-மனத்தைக்
காட்டில் அலையவிட்டு,
பண்ணிடும் பூசையாலே-தோழி
பயனொன்றில்லை, அடி! 7

உள்ளத்தில் உள்ளான்,அடி!-அதுநீ
உணர வேண்டும் அடி
உள்ளத்தில் காண்பாய்எனில்-கோயில்
உள்ளேயுங் காண்பாய் அடி! 8

8. இயற்கை வாழ்வு

பறந்து பறந்தெங்கும் - திரியும்
பறவை வாழ்வினைப்போல்,
சிறந்த வாழ்வேதும் - இந்தச்
செகத்தில் கண்டதுண்டோ? 1

சாதிச் சண்டையில்லை - ஓயாச்
சமயச் சண்டையில்லை;
வேத சாத்திரங்கள் - கூறும்
விதி விலக்கு மில்லை. 2

குடிகெடுத்துவிட்டுப் - பழிகள்
கோடி செய்துவிட்டுக்
கடவுளை வணங்கி - நிதமும்
கண்ணீர் விடுவதில்லை. 3

உரைத்த உரையெல்லாம் - மாறி
உரைத்திடு வாரில்லை;
துரைத்த னமுமில்லை - தொடரும்
துன்பங் களுமில்லை. 4

உண்டிக் கலந்து போய்க் - கெஞ்சி
ஒரும நிதனையும்
அண்டி வாழவேண்டாம் - ஏழை
அடிமை யாகவேண்டாம். 5

இரப்ப வருமில்லை - சோம்பி
இருப்ப வருமில்லை;
புரப்ப வருமில்லை - அவரைப்
புகழு வாருமில்லை. 6

வெற்றி தோல்வியில்லை - பணத்தால்
வெறியும் கொள்வதில்லை;
கற்றறிந் தோமென்று - செருக்கும்
காட்டி நிற்பதில்லை. 7

தேரும் பொதுவுடைமை - ருஷிய
தேசத்தி லுள்ளதெல்லாம்,
பாரில் பறவைகளைக் - கண்டு
படித்த பாடமேயாம். 8

யாப்பிலக்கணம்

யாப்பு என்பதற்குப் புலவர்களால் செய்யப்பெறும் செய்யுள் என்பது பொருள். செய்யுள் இயற்றுதற்குரிய இலக்கணம் யாப்பிலக்கணமாகும்.யாப்பு, பாட்டு, தூக்கு, தொடர்பு, செய்யுள் இவை யாவும் ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்களாகும்.

செய்யுளின் உறுப்புகள்:

செய்யுள் ஆறு உறுப்புகளை உடையது.அவை:

1.எழுத்து

2.அசை

3.சீர்

4.தளை

5.அடி

6.தொடை - என்பனவாகும்.

1.எழுத்து:

தமிழ் எழுத்துகளை யாப்பிலக்கண முறையில் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1.குறில் (க)

2.நெடில் (கா)

3.ஒற்று (க்) என்பனவாம்.

2.அசை:

எழுத்துகள் ஒன்று சேர்ந்து வருவது அசை (சொல்) ஆகும். அசை இரண்டு வகைப்படும்.

1.நேர் அசை

2. நிரை அசை

நேரசை:

1.குறில் தனித்து வருதல் - எ-டு : க,ப

2.குறிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் -எ-டு : கல்,பல்

3.நெடில் தனித்து வருதல் - எ-டு: கா, பா

4.நெடிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - எ-டு: கால், பால்

நிரையசை:

1.இரு குறில்கள் இணைந்து வருதல் - பல

2.இரு குறில்களுடன் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - பலர்

3.குறிலும் நெடிலும் இணைந்து வருதல் - படா

4.குறிலும் நெடிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - படாம்

3.சீர்:

செய்யுளில் ஓர் அசை தனியாகவோ, பல அசைகள் சேர்ந்தோ அமைந்து வருவது சீர் எனப்படும். அசைகள் ஒன்று சேர்ந்து வருவது சீர் ஆகும். (சீர்- ஒழுங்கு). சீர் நான்கு வகைப்படும். அவை:

1.ஓரசைச்சீர்

2.ஈரசைச்சீர்

3.மூவசைச்சீர்

4.நாலசைச்சீர்

1.ஓரசைச்சீர்

ஓரசைச்சீர் என்பது ஒரு அசையால் அமைவது. அசைச்சீர் என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. வெண்பாவின் ஈற்றில் நேரசை அல்லது நிரையசை தனித்து நின்று சீராய் அமையும். இவை நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்ற வாய்ப்பாட்டைக் கொண்டு முடியும்.

நேர் - நாள்

நிரை - மலர்

நேர் நேர் - நேர்பு - காசு

நிரை நேர் நிரைபு - பிறப்பு

2.ஈரசைச்சீர்

ஈரசைச் சீர் என்பது இரண்டு அசைகளால் ஆகி வருவது ஆகும்.

அவை:

தேமா,புளிமா , கருவிளம் ,கூவிளம், என நான்கு வகைப்படும்.

நேர் நேர் - தேமா - (எ-டு) மா/மா

நிரை நேர் - புளிமா - (எ-டு) நல/மா

நிரை நிரை - கருவிளம் - (எ-டு) மதி/முகம்

நேர் நிரை -கூவிளம் - (எ-டு) தா/மரை

இவை நான்கும் ஆசிரிய உரிச்சீர் என்று வழங்கப்படும்.

3.மூவசைச்சீர்

மூன்று அசைகளால் ஆகி வருவது மூவசைச் சீர் எனப்படும். அவை:
நேர் நேர் நேர் - தேமாங்காய் - (எ-டு) வா/ழா/தார்
நிரை நேர் நேர் - புளிமாங்காய் - (எ-டு) மல/ரன்/ன
நிரை நிரை நேர் – கருவிளங்காய் -(எ-டு) குடிப்/பிறந்/தார்
நேர் நிரை நேர் - கூவிளங்காய் - (எ-டு) யா/மறிந்/த

மேற்கூறிய காய்ச்சீர் நான்கும் வெண்பா உரிச்சீர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஈரசைச்சீர்கள் ஒவ்வொன்றின் இறுதியிலும் நிரை என்னும் அசையைத் சேர்த்தால் மூவசைச்சீர்களாகிய கனிச்சீர் நான்கும் இடம்பெறும். அவை:
நேர் நேர் நிரை - தேமாங்கனி - (எ-டு) பூந் /தா/மரை
நிரை நேர் நிரை - புளிமாங்கனி- (எ-டு) இனி/தா/வது
நிரை நிரை நிரை – கருவிளங்கனி (எ-டு)மரந்/தளிர்த்/தது
நேர் நிரை நிரை - கூவிளங்கனி (எ-டு)கா/விரிக்/கரை

மேற்கூறிய நான்கும் வஞ்சி உரிச்சீர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

காய்ச்சீர்கள் நான்கும், கனிச்சீர்கள் நான்கும் சேர்ந்து மொத்தம் எட்டும் மூவசைச்சீர்களாகும்.

4.நாலசைச்சீர்:

நான்கு அசைகளால் ஆகி வருவது நாலசைச்சீர் எனப்படும்.

இதற்கு பொதுச்சீர் என்ற வேறுபெயரும் உண்டு.

தேமா ,புளிமா , கருவிளம் ,கூவிளம் என்னும் நான்கினோடு தண்ணிழல், தண்பூ, நறும்பூ, நறுநிழல் என்னும் நான்கினையும் சேர்த்தால் வரும் 16 நான்கு அசைசீர்களும் பொதுச்சீர் எனப்படும்.

நேர் நேர் நேர் நிரை -தேமாந்தண்ணிழல்
எ-டு: மந்/த/மா/ருதம்
நிரை நேர் நேர் நிரை -புளிமாந்தண்ணிழல்
எ-டு: இலங்/கு/சா/மரை
நிரை நிரை நேர் நிரை -கருவிளந்தண்ணிழல்
எ-டு: கடி/மல/ரேந்/திய
நேர் நிரை நேர் நிரை- கூவிளந்தண்ணிழல்
எ-டு: வா/லெயி/று/றிய

நேர் நேர் நேர் நேர் – தேமாந்தண்பூ
எ-டு : அங்/ கண்/ வா/ னம்
நிரை நேர் நேர் நேர் -புளிமாந்தண்பூ
எ-டு: வடி/வார்/கூந்/தல்
நிரை நிரை நேர் நேர் - கருவிளந்தண்பூ
எ-டு : கடி/மல/ரேந்/தி
நேர் நிரை நேர் நேர் - கூவிளந்தண்பூ
எ-டு : வெங்/களி/யா/னை

நேர் நேர் நிரை நேர் -தேமாநறும்பூ

எ-டு: சிங்/கஞ்/சுமந்/த

நிரை நேர் நிரை நேர் -புளிமாநறும்பூ

எ-டு: செழு/நீர்ப்/பவ/ளம்

நிரை நிரை நிரை நேர் -கருவிள நறும்பூ

எ-டு: முழு/மதி/புரை/யும்

நேர் நிரை நிரை நேர் -கூவிள நறும்பூ

எ-டு: கொங்/கிவ/ரசோ/கின்

நேர் நேர் நிரை நிரை -தேமாநறுநிழல்

எ-டு: வெங்/கண்/வினைப்/பகை

நிரை நேர் நிரை நிரை -புளிமாநறுநிழல்

எ-டு: விளங்/ கும்/அணி/கலன்

நேர் நிரை நிரை நிரை -கூவிளநறுநிழல்

எ-டு: பொன்/புனை/நெடு/மதில்

நிரை நிரை நிரை நிரை -கருவிளநறுநிழல்

- எ-டு: நனந்/தலை/யுல/குடை

இவ் பூச்சீர் எட்டும், நிழற்சீர் எட்டும் ஆகிய பதினாறும் நாலசைச்சீர்களாக கருதப்படும்.

4.தளை:

செய்யுளில் உள்ள சீர்களில், நின்ற சீரின் ஈற்றசையும், வருஞ்சீரின் முதலசையும் தம்முள் ஒன்றியும் ஒன்றாமலும் வருவது தளை எனப்படும்..

தளை ஏழு வகைப்படும். அவை,

1.நேரொன்றாசிரியத்தளை
2.நிரையொன்றாசிரியத் தளை
3.இயற்சீர் வெண்டளை
4.வெண்சீர் வெண்டளை
5.கலித்தளை
6.ஒன்றிய வஞ்சித்தளை
7.ஒன்றா வஞ்சித்தளை

1.நேரொன்றாசிரியத்தளை: (மா முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'மா' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது நேரொன்றாசிரியத்தளை எனப்படும்.

(உம்) பரிசில் வென்றான்

{பரி/சில் - நிரை நேர்-புளிமா,
வென்/ றான் - நேர் நேர் } மா முன் நேர்

2.நிரையொன்றாசிரியத்தளை: (விள முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'விளம்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது நிரையொன்றாசிரியத்தளை

எனப்படும்.
(உம்) மாம்பழம் விழுந்தது
{மாம்/ பழம் - நேர் நிரை - கூவிளம்,
விழுந்/தது - நிரை நிரை } விள முன் நிரை

3.இயற்சீர் வெண்டளை: (மா முன் நிரை, விள முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'மா' என முடிந்து வருமொழியின் முதலசை 'நிரை' என வந்தாலும், நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'விளம்' என முடிந்து வருமொழியின் முதலசை 'நேர்' என வந்தாலும் அது இயற்சீர் வெண்டளை எனப்படும்.

(உம்) {கன்/று - நேர் நேர் - தேமா
குதித்/தது - நிரை நிரை }மா முன் நிரை
{ பா/லொடு -நேர் நிரை - கூவிளம்
தே/னும் -நேர் நேர் }விள முன் நேர்

4.வெண்சீர் வெண்டளை : (காய் முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'காய்' என முடிந்து வருமொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது வெண்சீர் வெண்டளை எனப்படும்.

(உம்) {யா/தா/னும் -நேர் நேர் நேர் -தேமாங்காய்
நா/டா/மால் - நேர் நேர் நேர் }காய் முன் நேர்

5.கலித்தளை: (காய் முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'காய்' என முடிந்து வருமொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது கலித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {செல்/வப்/போர்க்- நேர் நேர் நேர் -தேமாங்காய்
கதக்/கண்/ணன் - நிரை நேர் நேர்} காய் முன் நிரை

6.ஒன்றிய வஞ்சித்தளை : (கனி முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'கனி' என முடிந்து வருமொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது ஒன்றிய வஞ்சித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {செந்/தா/மரை - நேர் நேர் நிரை -தேமாங்கனி
முகத்/கினி/லே -நிரை நிரை நேர்}கனி முன் நிரை

7.ஒன்றா வஞ்சித்தளை : (கனி முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'கனி' என முடிந்து வருமொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது ஒன்றா வஞ்சித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {பூந்/தா/மரை -நேர் நேர் நிரை -தேமாங்கனி
போ/தல/மர -நேர் நிரை நிரை}கனி முன் நேர்

5.அடி

செய்யுள் அடிகளில் உள்ள சீர்களின் அளவைப் பொறுத்து அடி என்பது ஐந்து வகைப்படும்.

அவை:

1.குறளடி
2.சிந்தடி
3.அளவடி
4.நெடிலடி
5.கழிநெடிலடி

1.குறளடி :

இரண்டு சீர்களால் ஆன அடியைக் குறளடி என்பர்.

எ-டு பூந்தாமரை போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்திரிதரும்

2.சிந்தடி :

மூன்று சீர்களால் ஆன அடியைச் சிந்தடி என்பர்.

எ-டு சோலை யார்ந்த சுரத்திடைக்
காலை யார்கழ லார்ப்பவும்
மாலை மார்பன் வருமாயின்
நீல வுண்க ணிவள் வாழும்.

3.அளவடி :

நான்கு சீர்களால் ஆன அடி, நேரடி என்றும் அளவடி என்றும் கூறப்படும்.

எ-டு பாட்டியே சிறுமலைப் பழங்கள் இந்தா
என்று பேரன் ஈய வந்தான்
தம்பியே உந்தன் தாத்தா வுக்குக்
கொடு போ! என்று கூறிக்
கொடுக்கப் போவதைக் கூர்ந்து நோக்குவளே

4.நெடிலடி:

ஐந்து சீர்களால் ஆன அடி நெடிலடி எனப்படும்.

எ-டு ஊரும் அரவமும் தாமரைக் காடும் உயர்வனமும்
தேரும் உடைத்தென்பரே தெவ்வர் வாழும் செழும் பதியே

5.கழிநெடிலடி :

ஆறு சீர்கள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சீர்களை அடியாகக் கொண்டது கழி நெடிலடி எனப்படும்.

எ-டு சிரித்திருந்த நீலியவள் இரக்க முற்றாள்
சில பேசி நிலா முற்றம் நீங்கி னார்கள்
விரித்திருந்த மெத்தையிலே தனிய றைக்குள்
மேம்பாட்டுத் தாமரைக்கண் கூம்ப லுற்றாள்

-இப்பாடலில் எட்டு சீர்கள் வந்துள்ளன.

6. தொடை :

செய்யுளில் பயின்று வரும் அடிகளிலோ சீர்களிலோ எழுத்துகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது தொடை எனப்படும்.

அவை:

1.எதுகைத் தொடை
2 .மோனைத் தொடை
3. முரண் தொடை
4.இயைபுத் தொடை
5. அளபெடைத் தொடை
6.அந்தாதித் தொடை
7.இரட்டைத் தொடை
8. செந்தொடை

என எட்டு வகைப்படும்.

1.எதுகைத் தொடை:

செய்யுளின் அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது எதுகைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது

இங்கு, முதலடியின் இரண்டாம் எழுத்தும் (ல) இரண்டாமடியின் இரண்டாம் எழுத்தும் (ல) ஒன்றி வந்துள்ளன. இவ்வாறு இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது எதுகைத் தொடை எனப்படும்.

2.மோனைத்தொடை :

செய்யுளின் அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள முதலாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது மோனைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதில்லார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.

இங்கு முதலடியின் முதல் எழுத்தும் இரண்டாம் அடியின் முதல் எழுத்தும் ஒன்றி வந்துள்ளன. எனவே இது மோனைத் தொடை எனப்படும்.

3.முரண் தொடை :

செய்யுளின், அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள சொல்லோ, பொருளோ முரண்பட்டு (எதிர்மாறாக) நிற்பது முரண்தொடை எனப்படும்.

(உம்) "துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை"

இக்குறட்பாவில் துன்பம் - இன்பம் என அடிகளில் முரண்பட்டு நிற்பதால், இவை முரண் தொடை ஆகும்.

4.இயைபுத் தொடை :

ஒரு செய்யுளின் அடிகளிலும், சீர்களிலும் இறுதி எழுத்தோ, அசையோ, சீரோ, ஒன்றி வருவது இயைபுத்தொடை எனப்படும்.

(உம்) தண்ணமுதுடன் ஏன்பிறந்தாய் வெண்ணிலாவே
தண்ணளியை ஏன்மறந்தாய் வெண்ணிலாவே
பெண்ணுடன் பிறந்ததுண்டோ வெண்ணிலாவே

பெண்மை கண்டும் காயலாமோ வெண்ணிலாவே

5.அளபெடைத்தொடை :

ஒரு செய்யுளின் அடிகளிலோ, சீர்களிலோ அளபெடை அமைந்து வருவது அளபெடைத்தொடை எனப்படும்.

(உம்) "கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை"

இங்கு கெடுப்பதூஉங் - எடுப்பதூஉம் என இரண்டு அடிகளிலும் அளபெடுத்து வந்துள்ளதால் இது அளபெடைத் தொடை எனப்படும்.

6.அந்தாதித்தொடை :

செய்யுளில் ஓர் அடியின் இறுதிச்சீரின் இறுதி எழுத்தோ அல்லது அசையோ அல்லது சீரோ அடுத்த அடியின் தொடக்கமாக வருவது அந்தாதித் தொடை எனப்படும்.

(உம்)

வசந்த கால நதிகளிலே வைரமணி நீரலைகள்
நீர் அலைகள் மீதினிலே நெஞ்சிரண்டும் நினைவலைகள்
நினைவலைகள் தொடர்ந்து வந்தால் நேரமெல்லாம் கனவலைகள்
கனவலைகள் வளர்வதற்கு காமனவன் மலர்க்கணைகள்

.

7.இரட்டைத்தொடை:

செய்யுளில் ஓர் அடி முழுவதும் ஒரே சொல்லே தொடர்ச்சியாக வருமாறு அமைத்துப் பாடுவது இரட்டைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) "வாழி வாழி வாழி வாழி
அம்ம கோவே வாழி"

8.செந்தொடை :

மேலே குறிப்பிட்ட ஏழு தொடைகளுக்கும் உரிய இலக்கணங்கள் எதற்குள்ளும் பொருந்தாமல் தனித்து நிற்கும் தொடை செந்தொடை எனப்படும்.

(உம்) பூத்த வேங்கை வியன் சினை யேறி
மயிலினம் அகவு நாடன்
நன்னுதல் கொடிச்சி மனத்தகத் தோளே

பா வகை

புலவர்களால் இயற்றப்படும் பாக்கள் வெண்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா என நான்கு வகைப்படும்.

வெண்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. வெண்பாவின் இறுதி அடி மூன்று சீர்களைக் கொண்டும் பிற அடிகள் நான்கு சீர்களைக் கொண்டும் அமைந்திருக்கும்.
2. இயற்சீர் வெண்டளையும் வெண்சீர் வெண்டளையும் வரும்

பிற தளைகள் வராது.

3. இயற்சீரும் வெண்சீரும் (காய்ச்சீர்) பயின்று வரும்.

4. ஈற்றடியின் இறுதிச் சீர் நாள் மலர் காசு பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாடுகளில் ஒன்றைப் பெற்று முடியும்

5. இரண்டு அடி முதல் பன்னிரண்டு அடிவரை வரும்.

6. செப்பலோசை உடையது.

வெண்பாவின் வகைகள்:

1 குறள் வெண்பா,
2நேரிசை வெண்பா
3இன்னிசை வெண்பா
4பஃறொடை வெண்பா
5நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
6இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

1. குறள் வெண்பா:

வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்தைப் பெற்று இரண்டு அடிகளைக் கொண்டு வருவது.

(உம்) நயன்இல சொல்லினும் சொல்லுக சான்றோர்
பயன்இல சொல்லாமை நன்று.

2.நேரிசை வெண்பா:

வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்தைப் பெற்று நான்கு அடிகளாக வரும். இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று வரும்.

(உம்) நெல்லுக்கு இறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழிஓடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. அடிதோறும் நான்கு சீர்களைப் பெற்று வரும்.
2. பெரும்பாலும் ஆசிரிய உரிச்சீர்கள் வரும். பிற சீர்களும் கலந்து வரும்.
3. குறைந்தது மூன்று அடிகளை பெற்று வரும் .மிகுதியான அடிகளும் வரும்.
4. நேர்ரொன்றாசிரியத் தளையும் நிரையொன்றாசிரியத் தளையும் மிகுந்து வரும். பிற தளைகளும் வரும்.
5. ஈற்றடியின் இறுதிச்சீர் ஏ, ஓ, ஈ, ஆய், என், ஐ என்பனவற்றுள் ஒன்றைக் கொண்டு முடியும். ஏகாரத்தால் முடிவதே சிறப்பு.
6. அகவல் ஓசை உடையதாக வரும்.

ஆசிரியப்பாவின் வகைகள்:

1. நேர் இசை ஆசிரியப்பா
2 .இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா
3. நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா
4. அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா

நேர் இசை ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவுக்கு உரிய இலக்கணத்தைப் பெற்று ஈற்று அயல் அடி மூன்று சீர்களாய் பிற அடிகள் நான்கு சீர்களை வரும்.

எ-டு பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி
ஒருவர் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்
மாரியும் உண்டுஈண்டு உலகு புரப்பதுவே

கலிப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. பெரும்பான்மை காய்ச்சீரும் சிறுபான்மை கனிச்சீர் முதலான சீர்களும் கலந்து வரும்.
2. பெரும்பாலும் கலித்தளையே வரும். பிற தளைகள் சிறிது கலந்தும் வரும்.
3. அளவடியில் அமையும்.
4. துள்ளல் ஓசை உடையது.

கலிப்பாவின் வகைகள்:

1. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
2. வெண் கலி
3. கொச்சகக் கலிப்பா

வஞ்சிப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. பெரும்பாலும் இரு சீர் அடிகளாய் வரும்.
2. சில நேரங்களில் முச்சீர் அடிகள் வருவதும் உண்டு.
3. கனிச்சீர் பெரும்பான்மையாகவும் பிற சீர்கள் கலந்தும் வருவதுண்டு.
4. தனிச்சொல், சுரிதகம் என்ற உறுப்புகளைக் கொண்டு வரும்.
5. தூங்கலோசை ஓசை பெற்று வரும்.

வஞ்சிப்பாவின் வகைகள்:

1. குறளடி வஞ்சிப்பா
2. சிந்தடி வஞ்சிப்பா

அணி இலக்கணம்

செய்யுளில் அமைந்திருக்கும் அழகை விளக்குவது அணியிலக்கணம். இயல்பான அழகை ஆடை, அணிகலன்களால் மேலும் அழகுபடுத்திக் கொள்வதுபோல, ஒரு செய்யுளின் கருத்தைச் சொல்லாலும் பொருளாலும் அழகுபட எடுத்துரைப்பது 'அணி' இலக்கண இயல்பாகும்.

கவிஞர் தாம் கூற நினைத்த கருத்தைப் பாடல் வடிவில் அழகுபடப் புனைவதற்கான இலக்கணமாக அமைவது அணியிலக்கணம். தமிழில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்திலக்கணத்தில் இது ஒன்று.

அணிகள் சிலவற்றையாவது அறிந்து கொள்வது, அழகிய பாடல்கள் எழுதும் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளவும், படிக்கும் பாடல்களின் கருத்தாழத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் பயன்படும்.

பிற்கால அணியிலக்கண நூல்களில் சிறந்ததாக விளங்குவது தண்டியலங்காரம். இதில் தன்மையணி முதலாகப் பாவிகவணி ஈறாக முப்பத்தைந்து அணிகளும் அவற்றின் வகைகளும் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

படைப்பாற்றலில் ஒன்றான பாடல் புனைதல் என்பதற்கு அணிகளைப் பற்றிய அறிவு தேவை. பாட்டு எழுதுவதற்கு மட்டுமன்றி பாடல் வடிவில் உள்ள பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைச் சுவைப்பதற்கும் அணியைப் பற்றிய அறிவு தேவை. அப்பொழுதுதான் அப்பாடல் நயங்களை முழுமையாக அறிந்து சுவைக்க முடியும். அணிகள் பல. அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே காணலாம்.

1.உவமை அணி :

அணிகளில் இன்றியமையாதது உவமையணி ஆகும். மற்ற அணிகள் உவமையிலிருந்து கிளைத்தவையாகவே உள்ளன.

அணிகளில் முதலாவதாகவும் பிற அணிகளுக்குத் தாயாகவும் விளங்குவது உவமை அணியாகும். பழந்தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், உவமையியல் என்னும் இயல் அமைத்து இவ்வணியை விளக்கிக் கூறியிருப்பதால் இதன் சிறப்பை அறியலாம்.

ஒரு பொருளைச் சிறப்பித்துக் கூற விரும்புவோர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு ஒன்றைக் கூறி அதனை விளக்குவர்.

போல, புரைய, அன்ன, இன்ன, அற்று, இற்று, மான, கடுப்ப, ஒப்ப, உறழ போன்றவை உவம உருபுகளாக வரும்.

ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு வெளிப்படையாக வந்தால் அது உவமை அணி ஆகும்.

எ-டு: அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை

பூமி தன்னைத் தோண்டுபவரைப் பொறுத்துக் கொள்வது போல, நாம் நம்மை இகழ்ந்து பேசுபவரைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது இக்குறளின் பொருள்.

இங்கு போல என்ற உவம உருபு வெளிப்படையாக வந்துள்ளது .எனவே இது உவமை அணி ஆகும்.

மயில் போல ஆடினாள்.
மீன் போன்ற கண்.

இத்தொடர்களில் நடனம் ஆடும் பெண்ணோடு மயிலையும், கண்ணுடன் மீனையும் ஒப்பிட்டுள்ளனர்.

இத்தொடர்களில் வந்துள்ள 'போல', 'போன்ற' என்பவை உவம உருபுகளாகும். எனவே இவை உவமை அணியாகும்.

2. எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி:

ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு மறைந்து வந்தால், அது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி ஆகும்.

எ-டு:1 தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு - குறள்

மணற்கேணியில் தோண்டிய அளவிற்கு நீர் ஊறும். மனிதர்கள் கற்கும் அளவிற்கு ஏற்ப அறிவு பெருகும் என்பதே இக்குறளின் கருத்தாகும்.

இங்கு ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு வெளிப்படையாக வரவில்லை, மறைந்து வந்துள்ளது. எனவே இது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி ஆகும்

எ-டு:2 அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு

என்னும் திருக்குறளின் பொருள், 'எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரத்தை முதலாகப் பெற்றுள்ளமை போல உலகம் ஆதிபகவனை முதலாக உடையது' என்பதாகும்.

இங்கும் போல என்ற உவம உருபு வெளிப்படத் தோன்றாமல் அப்பொருள் தோன்ற இடம் அளித்துள்ளமையால் இப்பாடலும் எடுத்துக்காட்டு உவமை அணியாகும்.

3.இல்பொருள் உவமையணி:

உலகில் இல்லாத ஒன்றை இருப்பது போலவும், நடக்காத ஒன்றை நடப்பது போலவும் உவமைப்படுத்திக் கூறுவதை இல்பொருள் உவமை அணி என்பர்.

எ-டு:' மாலை வெயிலில் மழைத்தூறல் பொன்மழை
பொழிந்ததுபோல் தோன்றியது'.
'கொம்பு முளைத்த குதிரை போலக் காளை
பாய்ந்து வந்தது'.

இத்தொடர்களில் 'பொன்மழை பொழிந்தது போல்', 'கொம்பு முளைத்த குதிரை போல' என்னும் உவமைகள் வந்துள்ளன.

உலகில் பொன் மழையாகப் பொழிவதும் இல்லை. கொம்பு முளைத்த குதிரையும் இல்லை.

இவ்வாறு உலகில் இல்லாத ஒன்றை உவமையாகக் கூறுவதை இல்பொருள் உவமை அணி என்பர்.

4.உருவக அணி:

உவமை வேறு உவமிக்கப்படும் பொருள் வேறு என்று இல்லாமல் இரண்டும் ஒன்றே என்பது தோன்றும்படி கூறுவது உருவக அணியாகும்.

எ-டு :

வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் - செய்ய
சுடர்ஆழியான் அடிக்கே சூட்டினேன் சொல்மாலை
இடர்ஆழி நீங்குகவே .

என்று இப்பாடலில்,
பூமி அகல்விளக்காகவும்,
கடல் நெய்யாகவும்,
கதிரவன் சுடராகவும்
உருவகப்படுத்தப்பட்டு உள்ளன. எனவே. இப்பாடல் உருவக அணி அமைந்ததாகும்.
'தமிழ்த்தேன்' என்று கூறுவதும் உருவகம் ஆகும்.

இவ்வாறு உவமானம் வேறு, உவமேயம் வேறு எனத் தோன்றாத வகையில், உவமானத்தின் இயல்புகளை உவமேயத்தின்மேல் ஏற்றிக் கூறுவது உருவக அணி யாகும்.

5.இரட்டுறமொழிதல் அணி (சிலேடை அணி):

ஒரு சொல் அல்லது தொடர் இருபொருள் தருமாறு அமைவது இரட்டுறமொழிதல் அணியாகும். இதனைச் சிலேடை எனவும் வழங்குவர்.

எ-டு: முத்தமிழ் துய்ப்பதால் முச்சங்கம் கண்டதால்
மெத்த வணிகலமும் மேவலால் -நித்தம்
அணைகிடந்தே சங்கத் தவர்காக்க ஆழிக்கு.
இணைகிடந்த தேதமிழ் ஈண்டு - தனிப்பாடல் திரட்டு

பாடலின் பொருள்:

தமிழ்:

தமிழ், இயல் இசை நாடகம் என முத்தமிழாய் வளர்ந்தது;
முதல் இடை கடை ஆகிய முச்சங்கங்களால் வளர்க்கப்பட்டது;
ஐம்பெருங்காப்பியங்களை அணிகலன்களாகப் பெற்றது:
சங்கப் பலகையில் அமர்ந்திருந்த சங்கப்புலவர்களால் காக்கப்பட்டது.

கடல்:

கடல், முத்தினையும் அமிழ்தினையும் தருகிறது;
வெண்சங்கு, சலஞ்சலம், பாஞ்சசன்யம் ஆகிய மூன்று வகையான சங்குகளைத் தருகிறது;
மிகுதியான வணிகக் கப்பல்கள் செல்லும்படி இருக்கிறது;
தன் அலையால் சங்கினைத் தடுத்து நிறுத்திக் காக்கிறது.

இவ்வாறு தமிழுக்கும் கடலுக்கும்பொருந்துமாறு இரு பொருள் பட பாடி இருப்பதால் இது இரட்டுற மொழிதல் அல்லது சிலேடை அணி எனப்படும்.

6.ஏகதேச உருவக அணி :

கவிஞர், தாம் எடுத்துக்கொண்ட பல பொருள்களை உருவகப்படுத்திக் கூறும்போது ஒன்றனை மட்டும் உருவகப்படுத்தி, அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொன்றனை உருவகப்படுத்தாமல் விடுவது, ஏகதேச உருவக அணி எனப்படும்.

ஏகதேசம் - ஒரு பகுதி

:

எ-டு பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார் - திருக்குறள்

இக்குறட்பாவில் பிறவியைக் கடலாக உருவகப்படுத்திவிட்டு, அதனைக் கடக்க உதவும் இறைவனடியைத் தெப்பமாக உருவகப் படுத்தாமையால், இஃது ஏகதேச உருவக அணி ஆயிற்று

7.பிறிது மொழிதல் அணி:

உவமையை மட்டும் கூறி, அதன் மூலம் கூறவந்த கருத்தை உணரவைப்பது பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும்.

அதாவது, புலவர் தாம் கூறக் கருதிய பொருளை நேரடியாகக் கூறாமல், அதளை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் வழிக் குறிப்பாக உணர்த்துவது பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும்.

இதனைச் சுருக்கமாக 'உவமானத்தைக் கூறி உவமேயத்தை விளங்கவைப்பது' எனலாம்.

எ-டு: பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

'மென்மையான மயில் இறகே ஆனாலும் வண்டியில் ஓர் அளவுக்குமேல், ஏற்றினால் அவ்வண்டியின் அச்சு முறிந்து போகும்' என்பதே இக்குறளின் நேரடியான கருத்து.

மென்மையான மயில்தோகையே ஆயினும், அதனை அளவுக்கு விஞ்சி வண்டியிலேற்றின் அச்சு ஒடிந்துவிடும் என்பது உவமை.

பகைவர்கள் தனித்தனியே நோக்கும்போது மிக எளியோராயினும் ஒன்றுகூடின், தனிப்பட்ட பகை மன்னன் எவ்வளவு வலிமை உடையவனாயினும் அவனை எளிதில் வென்றுவிடுவர் என்பது, இதனால் பெறப்படும் பொருளாகும்.

எனவே இக்குறட்பாவில் பிறிதுமொழிதல் அணி இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு உவமையைக் கூறிப் பொருளைப் பெற வைப்பது பிறிது மொழிதல் அணியாகும்.

8.வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணி :

வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி என்பது புகழ்வது போலப் பழிப்பதும், பழிப்பது போலப் புகழ்வதுமாகும்.

:

எ-டு: பாரி பாரி என்றுபல ஏத்தி,
ஒருவற் புகழ்வர், செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்;
மாரியும் உண்டு, ஈண்டு உலகுபுரப் பதுவே

இப்பாடலின் பொருள்:

கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனான பறம்பு மலை மன்னன் பாரி, வள்ளல் தன்மையில் சிறந்தவன். வந்தவர் கேட்பதற்கு முன்பே தானே முன்சென்று கொடுத்து மகிழ்பவன். கொடுப்பதில் அவனுக்கு இணையாருமில்லை என்ற புகழ் எங்கும்பரவிற்று.

பெரும் புலவராகிய கபிலர், இதனைப் பார்க்கிறார். அப்புலவர், புலவர் பலரும் பாரி ஒருவனையே புகழ்கின்றனர். பாரி ஒருவன் மட்டுமா கைமாறு கருதாமல் கொடுக்கின்றான்? மழையும்தான் கைமாறு கருதாமல் கொடுத்து இவ்வுலகத்தைப் புரக்கிறது. என மழையாகிய மாரியை உயர்த்திப் பாரியைப் பழிப்பது போலப் பாடுகிறார். ஆனால் உண்மையில் பாரி மட்டுமே பயன்கருதாது மழைபோலப் பிறர்க்கு உதவுகிறான் எனப் பாராட்டுவதே கபிலர் நோக்கம். அதனையே இப்பாடல் காட்டுகிறது.

இது பாரியை இகழ்வது போலத் தோன்றினாலும், பாரிக்கு நிகராகக்கொடுப்பவரில்லை என்று புகழ்கிறது. இது பழிப்பது போலப் புகழ்வது ஆகும்.

9.வேற்றுமை அணி :

புலவர் ஒரு செய்யுளில் இரண்டு பொருள்களைக் கூறி முதலில் அவற்றிற்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமையையும், பின்னர் ஒரு காரணம் பற்றி அவ்விரண்டிற்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமையையும் சுட்டிக்காட்டிப் பாடுவது வேற்றுமை அணி.

எ-டு : தீயினால் சுட்ட புண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு.

இத்திருக்குறளில் முதலில் நெருப்பு, கொடுஞ்சொல் ஆகிய இரண்டும் சுடும்தன்மை உடையவை என்று கூறப்படுகிறது. பின்னர், நெருப்பினால் சுட்ட காயம் ஆறிவிடும்; உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட வடு ஆறாது என்று இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு கூறப்படுகிறது. எனவே இது வேற்றுமை அணி ஆகும்.

10.சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி:

செய்யுளில் முன்னர் வந்த சொல், மீண்டும் மீண்டும் வந்து ஒரே பொருளைத் தருவது
சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி ஆகும்.

எ-டு: எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

இக்குறட்பாவில் 'விளக்கு' என்னும் சொல் ஒரே பொருளில் பலமுறை வந்துள்ளதால் இது சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி ஆகும்.

11.தற்குறிப்பேற்ற அணி:

இயல்பாக நடக்கும் நிகழ்ச்சியின் மீது கவிஞர் தன் கற்பனையை ஏற்றிக் கூறுவது தற்குறிப்பேற்ற அணி எனப்படும்.

எ-டு: போருழந்து எடுத்த ஆரெயில் நெடுங்கொடி
வாரல் என்பன போல்மறித்துக்கைகாட்ட.

சிலப்பதிகாரத்தில் ,கோவலனும் கண்ணகியும் மதுரை மாநகரத்திற்குள் நுழைய முற்படும்போது இயல்பாக காற்றில் ஆடும் வெற்றிக் கொடிகள், கோவலன் மதுரையில் கொல்லப்படுவான் என்று முன்னமே அறிந்து வரவேண்டாம் எனக் கையசைப்பதாக கவிஞர் தம் கற்பனையை ஏற்றிக் கூறியுள்ளார். எனவே இது தற்குறிப்பேற்ற அணி ஆகும்.

12.நிரல்நிறை அணி:

ஒரு செய்யுளில் சொல்லையும் பொருளையும் வரிசையாக நிறுத்தி அவ் வரிசைப்படியே பொருள் கொள்ள வைத்தல். அதாவது, சில சொற்களை முதலில் ஒரு வரிசையில் வைத்து அச்சொற்களோடு தொடர்புடைய சொற்களை அடுத்த வரிசையில் முறை மாறாமல் அமைப்பது நிரல்நிறை அணி ஆகும்.

எ-டு: அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

இத்திருக்குறளில் முதல் வரிசையில் அன்பையும் அறத்தையும் கூறி அடுத்த வரிசையில் அதனால் விளையும் பண்பையும் பயனையும் முறையாக கூறி இருப்பதால் இது நிரல் நிறை அணியாகும்